

Kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i skog i Telemark 2015

Sigve Reiso, Torbjørn Høitomt & Rune Solvang

Ekstrakt

BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Telemark kvalitetssikret naturtypelokaliteter i skog i et utvalg kommuner i Telemark. Totalt 34 naturtypelokaliteter presenteres i denne rapporten og de aller fleste er kvalitetssikrede lokaliteter. Disse fordeler seg på 6 lokaliteter med A-verdi, 19 med B-verdi og 9 med C-verdi. Blant de 34 lokalitetene er det rik blandingskog i lavlandet og gammel barskog som forekommer vanligst.

Nøkkelord

Telemark
Verdivurdering
Naturtypekartlegging
Skog
Kvalitetssikring

Omslag

FORSIDEBILDE

Alle fotos: Sigve Reiso (BioFokus).

LAYOUT (OMSLAG)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-494-8

Biofokus-rapport 2016-4

Tittel

Kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i skog i Telemark 2015

Forfattere

Sigve Reiso, Torbjørn Høitomt og Rune Solvang

Dato

05.04.2016

Sidetall

11 sider + vedlegg

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholdt denne rapporten "levende" lenker.

Oppdragsgiver

Fylkesmannen i Telemark

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Andre BioFokus -rapporter kan lastas ned frå:
<http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO
Telefon 2295 8598

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Telemark kvalitetssikret tidlegere kartlagte naturtyper i skog, samt utført nykartlegging av enkelte naturtyper i kommunene Bamble, Bø, Nome, Notodden og Sauherad. Trond Eirik Silsand har vært vår kontaktperson hos oppdragsgiver. Sigve Reiso har vært prosjektleder hos BioFokus. Torbjørn Høitomt (BioFokus) og Rune Solvang (Asplan Viak) har vært prosjektmedarbeidere.

Denne rapporten har som mål å kort oppsummere resultatene fra kartlegginga i 2015.

Prosjektets viktigste leveranse er Naturbasefiler som blir publisert på <http://www.dirnat.no/kart/naturbase/>

Tinn/Bø, 5. april 2016

Forfatterene

Grov lindelåg i rik blandingskog ved Gygestolen i Bø kommune. Foto: Torbjørn Høitomt (BioFokus).

Sammendrag

BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Telemark kvalitetssikret tidligere kartlagte naturtyper i skog, samt utført nykartlegging av enkelte naturtyper i kommunene Bamble, Bø, Nome, Notodden og Sauherad.

Totalt 34 lokaliteter ble kartlagt i 2015 og av disse er 5 ikke kartlagt tidligere. Av de 34 lokalitetene er 6 lokaliteter vurdert som svært viktige (A-verdi), 19 som viktige (B-verdi) og 9 som lokalt viktige (C-verdi).

Det er påvist 29 ulike rødlistearter med til sammen 58 funn. I tillegg forekommer ask og/eller alm til dels rikelig i en stor andel av lokalitetene.

Kartlegginga er konsentrert rundt avtalte deler innenfor de berørte kommunene og gamle lokaliteter med antatt høy verdi og mangelfulle beskrivelser er prioritert.

Høgproduktiv granskog ved Haugetuft i Notodden kommune. Foto: Sigve Reiso (BioFokus).

Innhold

1	INNLEDNING/BAKGRUNN	5
2	GJENNOMFØRING	5
2.1	PRIORITERTE OMRÅDER	5
2.2	TILRETTELEGGING FOR NATUR2000 OG NATURBASE	5
2.3	TIDLIGERE UNDERSØKELSER	5
2.4	BEHANDLING AV GAMLE NATURTYPEDATA.....	5
2.5	RØDLISTEARTER.....	6
3	RESULTAT	7
3.1	OVERSIKT OVER KARTLAGTE NATURTYPER	7
3.1.1	<i>Artsmangfold</i>	9
4	DISKUSJON	11
4.1	KVALITET PÅ GAMLE REGISTRERINGER	11
4.2	VIDERE PRIORITERINGER	11
5	LITTERATUR	11
	<i>Vedlegg 1: Naturtypebeskrivelser</i>	12

1 Innledning/bakgrunn

Arbeidet som presenteres i denne rapporten er finansiert med midler fra Fylkesmannen i Telemark. Den økonomiske ramme var på kr 242.000 ekskludert moms, og omfattet i første rekke kvalitetssikring av lokaliteter i Bamble, Bø og Notodden kommuner. I tillegg ble enkeltlokaliteter i Nome og Sauherad også kartlagt.

Feltarbeidet ble gjort i løpet av feltsesongen 2015 med påfølgende rapportering høsten 2015/vinteren 2016. Feltarbeidet i forbindelse med dette prosjektet er utført av Sigve Reiso og Torbjørn Høitomt, begge BioFokus med bidrag fra Rune Solvang (Asplan Viak). Data er systematisert i Natur2000 (Borch og Wergeland Krog 2011).

Metoden for kartlegging følger DN-håndbok 13, revidert utgave (Direktoratet for Naturforvaltning 2007). Vi viser til håndboka for nærmere opplysninger om kriterier for utvalg og verdisetting av naturtyper. Det ble presisert av oppdragsgiver at de nyere reviderte faktaarkene for lokaliteter i skog fra 2014 ikke skulle benyttes.

I forbindelse med arbeidet har BioFokus produsert shapefiler for naturtypetemaet. Disse er sendt til Fylkesmannens miljøvernnavdeling sammen med egenskapsdata. Fylkesmannen vil på dette grunnlag oppdatere Naturbase i samarbeid med Miljødirektoratet.

2 Gjennomføring

2.1 Prioriterte områder

Etter avtale med oppdragsgiver ble Notodden, Bø og Bamble valgt ut som prioriterte områder ved arbeidet i 2015 (det ble også undersøkt enkeltområder i Sauherad og Nome). Innenfor disse tre kommunene ble fokus rettet mot gamle naturtyper med antatt høy verdi og mangelfulle beskrivelser. Prioriterte lokaliteter var på forhånd plukket ut av oppdragsgiver. Alle prioriterte naturtyper i Notodden ble undersøkt, i Bø ble de fleste prioriterte undersøkt i felt, men enkelte isolerte og tungt tilgjengelige areal eller areal med lite potensial for større verdi enn lokal verdi ble utelatt. I Bamble ble arbeidet påbegynt i deler av kommunen.

2.2 Tilrettelegging for Natur2000 og Naturbase

Alle lokaliteter er skrevet og samanfattet i databaseverktøyet Natur2000. Alle egenskapsfiler m.m. er hentet fra denne databasen i forbindelse med rapportering og overlevering av data til Fylkesmannen.

2.3 Tidligere undersøkelser

Siden dette prosjektet i all hovedsak omfatter kvalitetssikring av tidligere innsamlete data er det viktig å omtale kildene til de eksisterende dataene. En stor del av naturtypelokalitetene som er kvalitetssikret i dette prosjektet ble i sin tid opprettet på bakgrunn av forekomst av MiS-biotoper. Denne konverteringen fant for det meste sted i perioden 2003-2005, en tid da kravene til dokumentasjon var betydelig lavere enn i dag.

2.4 Behandling av gamle naturtypedata

Alle kvalitetssikrede lokaliteter er merket med BN-nummeret fra eksisterende lokalitet. Lokaliteter som ikke skal videreføres er ført inn i en sletteliste som er gjengitt under.

Områdenavn	BN-nummer	Årsak	Merknad
Dalen N	BN00068792	Hogst	Flatehugget
Vatnar	BN00068668	Annet	Inkludert i annen naturtype
Stoheia	BN00036300	Annet	Inkludert i annen naturtype
Ramsåsfjellet	BN00068688	Tidligere feilvurdert	Manglende verdier
Rakkeholune	BN00068694	Tidligere feilvurdert	Manglende verdier
Strokjønn	BN00068700	Tidligere feilvurdert	Manglende verdier
Horrungdalen	BN00068710	Tidligere feilvurdert	Manglende verdier

2.5 Rødlisterarter

Spesielle artar, inkludert sjeldne og rødlistede artar, kartlagt gjennom prosjektet har blitt gjort tilgjengelig i Artskart (Artsdatabanken & GBIF 2016) via BioFokus sin artsbase (BAB) samt gjennom Artsobservasjoner (Asplan Viak). Rødlisterkategorier i rapporten følger Norsk rødliste for artar 2015.

Mjuktjafs ble påvist i Trolldalen i Uvdalsheia i Bø kommune. Dette er svært nær vestgrensa for denne arten i Norge. Foto: Torbjørn Høitomt (BioFokus).

3 Resultat

3.1 Oversikt over kartlagte naturtyper

Totalt 34 lokaliteter ble kartlagt i 2015 og av disse er 5 ikke kartlagt tidligere. Av de 34 lokalitetene er 6 lokaliteter vurdert som svært viktige (A-verdi), 19 som viktige (B-verdi) og 9 som lokalt viktige (C-verdi).

Tabell 1 gir en oversikt over hvilke naturtyper som er kartlagt i dette prosjektet. I tabell 2 er alle lokalitetene som ble kartlagt i 2015 listet opp alfabetisk.

Tabell 1. Oversikt over fordelingen av de kartlagte. Tabellen tar ikke hensyn til at mange naturtypelokaliteter er kartlagt som mosaikker av flere prioriterte naturtyper, og angir her bare den som dekker mest areal i de ulike lokalitetene.

Hovednaturtype	Naturtype	A	B	C	Antall
Ferskvann/våtmark	Viktig bekkedrag	2			2
	Dam			1	1
Kulturlandskap	Høstingsskog		1		1
Skog	Bekkekløft og bergvegg		2		2
	Gråor-heggeskog		1	2	3
	Gammel barskog	1	4	2	7
	Rik blandingsskog i lavlandet	1	4	4	9
	Rik sumpskog	2			2
	Rik edelløvskog		7		7
Totalt		6	19	9	34

Parti med velutviklet lågurt-eikeskog på Sankthansåsen i Bamble. Foto: Rune Solvang.

Tabell 2: Alfabetisk lokalitetsliste over de 33 lokalitetene som ble kartlagt/kvalitetssikret av BioFokus og Asplan Viak i Telemark i 2015.

Lokalitet	ID	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal (daa)
Brennekåsa N	1583	Rik blandingskog i lavlandet	Boreonemoral blandingskog	B	101,6
Brennekåsa Ø	1586	Høstingskog	Høstingskog med alm	B	2,2
Eikholnuten	1616	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	7,9
Gautiltjønn S	1612	Gammel barskog	Gammel granskog	B	64,4
Gyrestolen N	1610	Rik blandingskog i lavlandet	Boreonemoral blandingskog	B	57,7
Haugetuft	1592	Gammel barskog	Gammel granskog	A	162,9
Heddøla nedre	2099	Viktig bekkedrag	Meandrerende parti med naturlig kantsone	A	416,2
Heddøla øvre	2100	Viktig bekkedrag	Meandrerende parti med naturlig kantsone	A	872,3
Hjellkjerråsen vest	1626	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	16,3
Hjellkjerråsen øst	1625	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	27,6
Holla SV	1582	Gråor- heggeskog	Liskog/raviner	C	11,7
Kilevaliane	1613	Rik blandingskog i lavlandet	Sørboreal blandingskog	C	17,7
Kleppan NØ	1581	Gråor- heggeskog	Flommarksskog	B	17,8
Løyningen S	1590	Rik blandingskog i lavlandet	Boreonemoral blandingskog	C	19,1
Lågmansslægeret	1588	Gammel barskog	Gammel granskog	B	42,3
Mjågedal	1614	Rik blandingskog i lavlandet	Boreonemoral blandingskog	B	43,0
Rekå S	2201	Rik sumpskog	Rik sumpskog	A	34,0
Rui S	2200	Rik sumpskog	Rik sumpskog	A	79,0
Røyrdaalen	1617	Rik blandingskog i lavlandet	Sørboreal blandingskog	C	36,5
Sankthansåsen	1623	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	44,3
Sankthansåsen nord	1622	Rik edellauvskog	Lågurt-eikeskog	B	66,5
Skeiderudtjønn V	2061	Dam	Eldre fisketom dam	C	6,7
Skråmådal - Høgefjell N	1619	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	B	2,7
Stangefjell SØ	1620	Rik blandingskog i lavlandet	Boreonemoral blandingskog	A	87,7
Stoheia	1634	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	13,3
Svivarhaugen	1587	Gammel barskog	Gammel granskog	C	24,1
Tonnepall Ø	1591	Gråor- heggeskog	Liskog/raviner	C	15,9
Trolldalen	1611	Gammel barskog	Gammel	B	20,1

Vatnarliane	1584	Rik blandingskog i lavlandet	granskog Boreonemoral blandingskog	B	54,4
Vatnarstuldalen	1585	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	B	61,3
Veungsfjellet N	1615	Gammel barskog	Gammel granskog	C	29,3
Ødegårdstjenna nord	1621	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	B	34,7
Østli	1589	Rik blandingskog i lavlandet	Boreonemoral blandingskog	C	9,6
Østlikollen	1618	Gammel barskog	Gammel granskog	B	22,6

3.1.1 Artsmangfold

Det er registrert 58 funn av i alt 29 rødlistede arter. Her er ikke ask og alm regnet med, men begge disse treslagene forekommer rikelig innenfor mange av de kartlagte lokalitene. Fugl er heller ikkje tatt med. Blant rødlisteartene er fleire truede arter (1 CR, 2 EN og 12 VU). De fleste påviste rødlisteartene er i gruppene sopp, lav og karplanter.

Huldrebekekemose (VU) vokser i en tidvis tørrlagt flombekk ved Gygrestolen i Bø kommune. Foto: Torbjørn Høitomt (BioFokus).

Tabell 3: Oversikt over rødlistearter som er funnet innenfor de kartlagte lokalitetene.

Biller	<i>Cicindela hybrida</i>		1	VU
Bladmoser	<i>Buxbaumia viridis</i>	Grønnsko	4	NT
Bladmoser	<i>Hygrohypnum montanum</i>	Huldrebekkemose	1	VU
Bløtdyr	<i>Margaritifera margaritifera</i>	Elvemusling	1	VU
Karplanter	<i>Cinna latifolia</i>	Huldregras	2	NT
Karplanter	<i>Fraxinus excelsior</i>	Ask	vanlig	VU
Karplanter	<i>Glyceria lithuanica</i>	Skogsøtgras	1	VU
Karplanter	<i>Salix daphnoides</i>	Påskepil	2	VU
Karplanter	<i>Taxus baccata</i>	Barlind	4	VU
Karplanter	<i>Thelypteris palustris</i>	Myrtelg	1	EN
Karplanter	<i>Ulmus glabra</i>	Alm	vanlig	VU
Lav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	Gubbeskjegg	3	NT
Lav	<i>Bryoria bicolor</i>	Kort trollskjegg	4	NT
Lav	<i>Bryoria nadvornikiana</i>	Sprikeskjegg	1	NT
Lav	<i>Bryoria tenuis</i>	Langt trollskjegg	1	VU
Lav	<i>Chaenothecopsis viridialba</i>	Rimnål	2	NT
Lav	<i>Evernia divaricata</i>	Mjuktjafs	1	VU
Lav	<i>Scleophora pallida</i>	Bleikdoggnål	1	NT
Sopp	<i>Anomoloma albolutescens</i>	Gullfrynsekjuka	1	EN
Sopp	<i>Antrodiella citrinella</i>	Gul snyltekjuka	1	VU
Sopp	<i>Boletopsis leucomelaena</i>	Grangråkjuke	1	NT
Sopp	<i>Fomitopsis rosea</i>	Rosenkjuka	10	NT
Sopp	<i>Hypoxylon vogesiacum</i>	Almekullsopp	1	NT
Sopp	<i>Pachykytospora tuberculosa</i>	Eikegreinkjuke	1	NT
Sopp	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuka	3	NT
Sopp	<i>Phlebia centrifuga</i>	Rynkeskinn	5	NT
Sopp	<i>Pycnoporellus alboluteus</i>	Storporet flammekjuke	1	CR
Sopp	<i>Skeletocutis brevispora</i>	Klengekjuke	1	VU
Sopp	<i>Spongiporus undosus</i>	Bølgekjuka	1	NT
Sopp	<i>Trichaptum laricinum</i>	Lamellfiolkjuke	1	NT

4 Diskusjon

4.1 Kvalitet på gamle registreringer

Mange av de kvalitetssikrede lokalitetene er basert på informasjon fra første runde med MiS-registreringer. Beskrivelsene var kortfattede, med typisk to til fire setninger. Avgrensningene har vist seg å være nokså treffsikre og en stor andel av de MiS-baserte lokalitetene viste seg å ha naturtypeverdi også etter en mer grundig vurdering etter DN-håndbok 13. Det er riktignok en tendens til at MiS-biotopene i noen tilfeller er noe snevre, der bestands- og eiendomsgrenser er mer førende for avgrensning enn naturkvalitetene. Det er imidlertid ganske store avvik knyttet til selve verdisettingen og hvilken naturtype som er valgt. Det kan se ut til at det er foretatt en direkte konvertering fra eksempelvis rik bakke der det er barskog (MiS) direkte til kalkskog (DN), som ved nøyere vurdering i mange tilfeller passer bedre med definisjonene til rik blandingskog eller gammel barskog. Og fra liggende dødved og gamle trær (MiS) til gammel barskog (DN), der nøyere vurderinger ikke tilsier gammelskogsverdier som tilsier naturtypeverdi. Det virker også i mange tilfeller tilfeldig hvorvidt den oppgitte verdien stemmer med våre nye vurderinger, uten at det er noe tydelig trend om områdene er undervurdert eller overvurdert i dette nokså begrensede datamaterialet. Best treffsikkerhet på verdi og avgrensning i landskapet virker å være knyttet til naturtyper med rik bakke, som via karplanter er lett å identifisere i felt og som ofte også i de fleste tilfeller har skogstruktur og arts mangfold som tilsier verdi. På fattigere mark, der skogstruktur, kvalitet på død ved og arts mangfold spiller en større rolle for verdisetting og avgrensning, virker kvaliteten mer varierende. Erfaringene fra kvalitetssikringsarbeid i 2015 og tidligere viser et tydelig behov for å fortsette dette arbeidet. Det er vanskelig å se et mønster i de avvikene som observeres mellom gamle og nye registreringer da det er store sprik i valg av naturtype og i verdisettingen.

4.2 Videre prioriteringer

Kommunene Bø og Notodden bør regnes som godt oppdatert når det gjelder skog. Noen lokaliteter gjenstår i Bø, men disse er enten regnet å ha lokal verdi eller ligger vanskelig eller isolert til slik at de er nokså ressurskrevende å oppdatere og derfor utelatt i dette prosjektet. I Bamble gjenstår det mange lokaliteter som har potensial som viktige-svært viktige naturtyper. Videre arbeid bør starte her og derifra jobbe seg videre ned prioriteringslisten til Fylkesmannen.

5 Litteratur

Direktoratet for Naturforvaltning. 2007. Kartlegging av naturtyper - verdisetting biologisk mangfold, rev. utg. DN-håndbok 13.

Lindegard, A. og Henriksen, S. (red.). 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.

Naturbase 2016. Direktoratet for Naturforvaltning.
http://dnweb12.dirnat.no/nbinsyn/NB3_viewer.asp

Vedlegg 1: Naturtypebeskrivelser

1581 Kleppan NØ

Gråor-heggeskog – Flommarksskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 16.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Området er ikke kartlagt tidligere.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter løvskog langs Heddøla (nær utløpet) og tilgrensende smal ravinedal over denne, nordøst for Kleppan i Notodden kommune. Området ligger på marine sedimenter.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Skogen på flate areal langs Heddøla kan best karakteriseres som gråor-heggeskog (70%) av typen flommarksskog, langs sig fra lisen over finnes også overganger mot rik sumpskog (5%). Her dominerer gråor, bjørk og hegg tresjiktet, spredt også noen ask. Forøvrig finnes hassel, krossved, skogburkne, mjødurt, broddtelg, fredløs, sølvbunke, maigull og strutseving. Forsumpede partier har også en del vierkratt, trolig gråselje, samt langstarr. Gråorskogen er høyreist med 25 cm i diameter som vanlig forekommende. Inn ravinedalen høyere over elva overtar or-askeskog dominansen (25%). Her står spredte grove ask på 40-45 cm i diameter, sammen med gråor, hegg, gran, spisslønn og bjørk. Engsnelle, enghumbleblom, og stornesle er også notert herifra. Død ved finne i hele området, i partier mye. Mest av gråor, men andre forekommende treslag er også representert.

Artsmangfold: På eldre ask ble almeteppepose notert. Flere eldre og døende oretrær gir et potensial nedbrytere og insekter knyttet til død ved, spesielt med tanke på nærhet til Semsøyene NR med store areal tilsvarende skog. Dette gjør området også viktig for spurvefugl og spetter.

Bruk tilstand og påvirkning: Hester beiter i deler av området, det ses på som positivt så lenge skogen får utvikle seg fritt. Forøvrig få nyere inngrep. Gran er plantet innlit ravineskogen, noe som kan gi økt graninnslag i løvskogen. Oppslag av gran kan dermed med fordel ryddes ut.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap: Heddøla med omkringliggende sumper, kantsoner og våtmarker danner som helhet et regionalt svært viktig våtmarksområde. Skogen danner en naturlig enhet med det tilgrensende Semsøyene NR.

Verdivurdering: Eldre flommarksskog i mosaikk med or-askeskog og rik sumpskog. Nokså grov skog og en del død ved. Isolert sett vurdert som viktig B, men sett i sammenheng med Heddøla videre oppstrøms og Semsøyene NR del av et svært viktig A storområde.

Skjøtsel og hensyn: Rydde oppslag av gran. Forøvrig er det ikke nødvendig med skjøtsel for å ivareta verdiene.

.....

1582 Holla SV

Gråor-heggeskog – Liskog/raviner Verdi: C

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 15.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Området er tidligere kartlagt av Aina Hovden i 1999 i forbindelse naturtype og vegetasjonskartlegging av deler av kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter løvskog i en lerravine sørvest for Holla i Notodden kommune. Området ligger på marine sedimenter.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Gråor-heggeskog er dominerende naturtype, med overgang mot tørrere ospesuksesjon langs kanten av ravinen. Hele området bærer preg av en suksesjon etter tidligere mer åpent kulturlandskap. Skogen er middelaldrende og nokså ensaldret, høyreist med dominans av gråor på 15-20 cm i diameter i tresjiktet og med hegg i undersjiktet. Gran og osp finnes i økende grad opp ravinesiden, spredt også ask og spisslønn. Vegetasjonen i ravinedalen er frodig med arter som vendelrot, sløke og bekkeblom. Også noe gressdominert på lysninger som trolig er rester etter tidligere åpne areal. Død ved finnes, hovedsaklig ferske læger av gråor. Ingen kontinuitet i død ved.

Artsmangfold: Ingen spesielt interessante arter notert, potensialet er også begrenset som følge av en nokså ung suksesjon. Gråor-heggeskoner er generelt viktig for spurvefugl og spetter.

Bruk tilstand og påvirkning: Suksesjon etter tidligere mer åpent kulturlandskap, nå med begynnende skogkvaliteter. Tette granplantasjer inntil mot øst.

Fremmede arter: Ingen notert, men ikke nøye ettersøkt.

Del av helhetlig landskap: Ligger nært et annet ravinesystem med naturtypeverdi.

Verdivurdering: Middelaldrende løvsuksesjon i ravinedal med begynnende dødveddannelse. Vurdert til lokal verdi C.

Skjøtsel og hensyn: Rydde oppslag av gran for å bevare løvdominans. Forøvrig er det ikke nødvendig med skjøtsel for å ivareta verdiene.

.....

1583 Brennekåsa N

Rik blandingsskog i lavlandet – Boreonemoral blandingsskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 27.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Lokaliteten er tidligere kartlagt i 2005 på bakgrunn av MIS-figurer.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter eldre blandingsskog i en sørvendt lise rett nord for Brennekåsa, nord i Bø kommune. Lokaliteten ligger dels på grov blokkmark og grunne hyller, ispedd små bekkesøkk. Berggrunnen er kvartsitt og kvartsskifer

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Rik blandingsskog i lavlandet dominerer arealet. Lokaliteten er gårdsnær og bærer preg av tidligere bruk, bl.a. finnes flere eldre styvingstrær spredt i området. Også skogens alder og tresammensetning varierer mye, noe er trolig suksesjoner etter tidligere åpen beiteskog/hagemark. Osp, gråor, bjørk og spisslønn er vanligst i tresjiktet. Mer spredt står furu, rogn, selje, ask og barlind. Spredt også eldre

alm på opptil 50 cm i diameter med spor av tidligere styving. Hassel er vanlig i undersjiktet. Løvskog dominerer i nord, eldre granskog med stort løvinnslag dominerer sørøst i området. Karplanter som blåveis, taggbregne, skogsvingel, myske, skogsvinerot, kransmynte og ormetelg er notert. Død ved finnes spredt i hele området, mest av ferske nedbrytningsstadier og av mindre dimensjoner.

Artsmangfold: Foruten noen unge busker av barlind, samt alm og ask (alle VU), ble det ikke funnet spesielt krevende arter ved befarings. Men gamle edelløvtrær har stort potensial for rødlistede insekter, sopp og lav. Det er også et visst potensial for markboende sopp på rik lågurtmark.

Bruk tilstand og påvirkning: Det går en skogsbilvei gjennom naturtypen i sørøst. Et inngjerdet beite grenser til og går delvis inn i naturtypen i nedkant sentralt.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Rik blandingsskog på betydelig areal. Tilstanden er varierende, men død ved og gamle trær finnes, vurdert som viktig B.

Skjøtsel og hensyn: Gamle lauvingstrær kan vurderes restaurert hvis de står åpent til. Forøvrig er det ikke nødvendig med skjøtsel for å ivareta verdiene.

.....

1584 Vatnarliane

Rik blandingsskog i lavlandet – Boreonemoral blandingsskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 27.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Lokaliteten er tidligere kartlagt i 2005 på bakgrunn av MIS-figurer.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter eldre blandingsskog langs en stripe under bratthengene i de vestvendte Vatnarliane, nord i Bø kommune. Frisk steinete mark dominerer, berggrunnen er kvartsitt og kvartsskifer.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Rik blandingsskog i lavlandet dominerer arealet. Lokaliteten har stor treslagsblanding med gråor, hegg, spisslønn, alm, gran, osp, rogn, selje og hassel. Enkelte ask finnes også nederst. Frisk lågurtmark dominerer med bl.a. myske, skogsvingel, ormetelg, blåveis, taggbregne og skogstjerneblom. Skogen varierer i alder, men har grov osp, gran, ask, alm og spisslønn representert. Enkelte gamle alm bærer preg av tidligere styving. Gråor begynner å danne en del fersk død ved, ellers sparsomt.

Artsmangfold: Foruten alm og ask (begge VU), ble det funnet bleikdoggnål (NT) på en gammel alm. Det er også et visst potensial for markboende sopp på rik lågurtmark.

Bruk tilstand og påvirkning: Det finnes en del ungt oppslag av gran i løvdominerte areal.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Stort areal med rik blandingsskog, men tilstanden er middels. Totalt vurdert som viktig B.

Skjøtsel og hensyn: Kan med fordel tynne oppslag av gran for å holde på løvdominansen. Forøvrig er det ikke nødvendig med skjøtsel for å ivareta verdiene.

.....

1585 Vatnarstuldalen

Bekkekløft og bergvegg – Bekkekløft Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 27.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Lokaliteten er ikke tidligere kartlagt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en åpen vestvendt bekkekløft langs Vatnarstuldalen, nord i Bø kommune. Frisk steinete mark dominerer, berggrunnen er kvartsitt og kvartsskifer.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Bekkekløften har dominans av eldre løvdominert blandingsskog i den sørvendte siden og eldre granskog i den nordvendte. Noterte treslag er gran, spisslønn, rogn, alm, selje, bjørk, ask, gråor og osp. Feltsjiktet har flere base- og varmekjære arter som blåveis, skogsvingel, sanikel, taggbregne, myske og skogsalat. Langs bunn av kløfta også huldregras. Det finnes noe fersk død ved av gran og forskjellig løvtrevirke, men mest ferskt og av små dimensjoner.

Artsmangfold: Foruten alm og ask (begge VU), ble det funnet huldregras (NT) langs bunn av kløfta. Det er også et visst potensial for markboende sopp på rik lågurtmark.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen betydelige inngrep av nyere dato.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Eksponert kløft med rik flora og stor treslagsblanding. Godt utviklingspotensial for gammelskogsarter, vurdert som viktig B.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta verdiene.

.....

1586 Brennekåsa Ø

Høstingsskog – Høstingsskog med alm Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 27.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Lokaliteten er tidligere kartlagt i 2005 på bakgrunn av MIS-figurer.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en sørvendt blokkmark med eldre styvingstrær rett øst for Brennekåsa, nord i Bø kommune. Berggrunnen er kvartsitt og kvartsskifer

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Sørvendt rasmark med 10-12 eldre styvingstrær. Mest alm, men også enkelte ask. Nokså gjengrodd rundt, men trærne er fremdeles i en slik forfatning at de kan restaureres. Trærne har noen døde tredeler og grenbrekk.

Artsmangfold: Almekullsopp (NT) ble funnet på død ved av alm.

Bruk tilstand og påvirkning: Ikke høstet på mange år. Tilgrodd med skog i nedkant som skaper en del skygge, bør åpnes opp og restaurere trærne. Gjerne innføre beite.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap: Finnes flere spredte styvingstrær rundt gårdene i grenda.

Verdivurdering: Lite areal med flere styvingstrær i rasmark. Ikke i hevd, tilstanden vurderes som middels og med restaureringspotensial. Vurdert som viktig B.

Skjøtsel og hensyn: Rydde skyggende skog i fremkant, restaurere de gamle trærne samt nystyve unge alm og ask som rekruttering i samråd med kompetent fagpersonell. Gjerne sette på beitedyr.

.....

1591 Tonnepall Ø

Gråor-heggeskog – Liskog/raviner Verdi: C

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 20.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter løvskog i en åpen østvendt leirravine mot Heddøla øst for Tonnepall i Heddal i Notodden kommune. Området ligger på marine sedimenter, det går en bekk i bunnen av ravinen.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Gråor-heggeskog er dominerende naturtype, med overgang mot tørrere lågurtmark i sidene med hassel, gran og bjørk. Enkelte ask finnes også spredt. Skogen er middelaldrende med dimensjoner på 20 cm som vanligst, opp til 25 cm. Enkelte gråor også opp til 35-40 cm. Karplanter som maigull, mjødur, skogsivaks, strutseving, skogsnelle, enghumleblom, sølvbunke og skogburkne er notert langs bekk. I lia også broddtelg og noen grove bjørk. I busksjiktet finne krossved. Skogen er best utviklet på flata nederst, her begynner skogen å produsere en del fersk død ved av gråor.

Artsmangfold: Ingen spesielt interessante arter notert, potensialet er også begrenset som følge av en nokså ung suksesjon. Gråor-heggeskoner er generelt viktig for spurvefugl og spetter.

Bruk tilstand og påvirkning: Få nyere inngrep, trolig suksesjon etter tidligere mer åpen beitet skog.

Fremmede arter: Rødhyll finnes i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Heddøla med omkringliggende sumper, kantsoner og våtmarker danner som helhet et regionalt svært viktig våtmarksområde.

Verdivurdering: Middeldrende løvsuksesjon i ravinedal med begynnende dødveddannelse. Isolert sett vurdert som lokalt viktig C, men sett i sammenheng med Heddøla videre opp- og nedstrøms og Semsøyene NR del av et svært viktig A storområde.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta verdiene.

.....

1592 Haugetuft

Gammel barskog – Gammel granskog Verdi: A

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 20.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Området er tidligere kartlagt av Hovden 2000. Samt ved flere besøk av Sigve Reiso, sist 10.9.09.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av et større skogledd ravinesystem på marin leire rundt gården Haugetuft i Heddal i Notodden kommune. Berggrunnen er metasandstein og skifer.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Gammel høyproduktiv granskog dominerer, med overgang mot gråor-heggeskog langs bunn av ravinedalene. Granskogen er iblandet bjørk, lønn, hassel, ask, osp og furu. Lisidene er en mosaikk av lågurtvegetasjon, småbregne, storbregne og høgstaudevegetasjon. Granskogen sør i området er storvokst og har sjelden stor tetthet av død ved både som læger, gadd og høystubber. Gran på over 1 m i diam. er observert. Læger finnes mest i form av færske til middels nedbrutte stokker, og flere av disse er grove. Godt nedbrutte læger finnes, men mer spredt og gir området kontinuitet. En del fersk død ved av gråor og furu finnes også. Stedvis har skogen gått i sammenbrudd å dannet glenner med god forryngelse. Mest fleraldret og grov skog, samt best kontinuitet i død ved finnes i ravinedalene nord for Haugetuft, mot vest er skogen mer ensjiktet og ensaldret, men også her mye død ved. Mot sør er det innslag av grunnere areal og partier med mindre produktiv mark.

Artsmangfold: Området har en svært rik funga av vedboende sopp knyttet til gran. Her er påvist flere kontinuitetskrevede arter, deriblant den svært sjeldne storporret flammekjuke (CR). Forøvrig er krevende arter som gullfrynsekjuke (EN), sjokoladekjuke (VU) (minst 5 stokker), klengekjuke (VU) (< 5 stokker), gul snyltekjuke (VU) og bølgekjuke (NT), samt gode populasjoner av arter som rynkeskinn (NT), rosenkjuke (NT), granrustkjuke og svartonekjuke (NT). Potensialet for flere krevende råtevedarter er stort, både av sopp og insekter. Av andre krevende arter er mosen grønnsko (NT) funnet.

Bruk tilstand og påvirkning: Partier med yngre løvskog finnes nord, samt enkelte veier krysser gjennom lokaliteten.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Skogen omfatter en svært sjelden rest av gammel velutviklet og høyproduktiv granskog på marin leire, noe som er sjeldent forekommende både lokalt, regionalt og nasjonalt. Området fremviser en tett bestand av krevende vedboende sopp med flere høyt rødlistede arter knyttet til rik lavlandsskog. Lokaliteten er uten tvil vurdert som svært viktig A og er av nasjonal verdi.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta verdiene.

.....

2061 Skeiderudtjønnå V

Dam – Eldre fisketom dam Verdi: C

Innledning: Lokaliteten er besøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 20.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Området er tidligere kartlagt av Aina Hovden i 1999 i forbindelse med naturtype og vegetasjonskartlegging av deler av kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter to små dammer og kantsoner av skog mellom disse langs bekk/grøft mellom areal med dyrket mark, rett sørvest for Skeiderudtjønna, i Heddal, Notodden kommune. Arealet ligger på marin leire.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er satt til dammer, men omfatter også kantsoner med skog og bekk mellom dammene. Kantsonene består av ung-middelaldrende bjørk, selje, spisslønn, samt gråor, hegg og vierkratt. Karplantefloraen forøvrig er ikke kartlagt i detalj, buesivaks er beskrevet fra området av Hovden 2000.

Artsmangfold: Dammene har et godt potensial for et rikt insektsliv og for amfibier, samt verdier for fugl knyttet til vannforekomsten og kantsonene. Artsmangfoldet er ikke nærmere undersøkt. Nærhet til Skeiderudtjønna er en viktig tilleggsv verdi med tanke på vilt. Skeiderudtjønna har en svært viktig funksjon som beite-, raste- og hvileområde under vår- og høsttrekket for en rekke våtmarksfugl og Heddal er en viktig trekkrute for mange fuglearter.

Bruk tilstand og påvirkning: Kantsonen på tjernet er flere steder påvirket av hogst. Det er også dumpet flis og grass ned mot lokaliteten. Trolig også en del avrenning fra omkringliggende jorder og fra høyballer som lagres ved tjernet.

Fremmede arter: Rødhull er påvist i kantsonen.

Del av helhetlig landskap: Heddøla med omkringliggende sumper, kantsoner og våtmarker danner som helhet et regionalt svært viktig våtmarksområde.

Verdivurdering: Dammer med kantsoner i jordbrukslandskap. Nokså dårlig tilstand, men ligger nær viktig viltområde. Vurderes til lokal verdi C.

Skjøtsel og hensyn: La kantsoner få utvikle seg til eldre skog. Unngå dumping av gras og flis eller annen forurensing.

.....

2099 Heddøla nedre

Viktig bekke drag – Meandrerende parti med naturlig kantsone Verdi: A

Innledning: : Området er kartlagt av Sigve Reiso (Biofokus) 16.07.09 ifm. kommunal naturtypekartlegging. Grenser og beskrivelse oppdatert ifm. oppdatering av gamle naturtyper 20.10.2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter nedre deler av Heddøla, fra Lysthus nedstrøms til grensa til Semsøyene naturreservat. Elva meandrerer i 5 store buer. Løsmassedekket er dominert av fin og grovkornet sand og dels leire nederst.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrenset naturtype omfatter Heddølas nedre deler med tilhørende kantsoner. Lokaliteten utgjør den delen av elva med best utviklete meandersvinger, mest finkornet løsmassesubstrat og rikeste kantvegetasjon. Her finnes en mosaikk av åpent elveløp, gruntvannsområder, store sandbanker, mudderbanker, vegetasjonsrike bukter, rik sumpskog og flommarksskoger. Naturtypen er satt til viktig bekke drag med en landskapstilnærming, men kan trolig deles opp i en rekke mindre naturtyper. Vegetasjonsrike bukter er dominert av arter som flaskestarr, sennegrass, myrhatt, skogsivaks, samt spredte forekomster av buesivaks. Gruntområder på leire har innslag av rik kortskuddstrand. På åpne sandører finnes elveørvegetasjon med påskepilkratt. Området er ikke undersøkt i detalj, kun ved stikkprøver.

Artsmangfold: Påskepil (VU) finnes stedvis i store bestander på sandbanker. Dverglo (NT) er observert i området (Artskart) og kan hekke her. Lokaliteten er ellers trolig viktig for både sangere og våtmarksfugl. Rike mudderbanker har godt potensial for krevende pusleplanter og det er godt potensial for flere rødlistede insektsarter, særlig knyttet til åpne sandbanker og til vegetasjonsrike bukter. Bl.a. er billen Cicindela hybrida (VU) er kjent fra en sandbanke langs bredden og den mindre vanlige buesivaks vokser tallrik langs elva. Området bør undersøkes nærmere med tanke på arter spesielt.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er mange trusler for verdiene i området, de mest opplagte er nedbygging, masseuttak, drenering, flomforebygging, hogst, slitasje (gjelder særlig bruk av kjøretøy på åpne elvebanker), redusert vannføring i vassdraget osv.

Fremmede arter: Lupin vokser spredt på sandbanker og bør overvåkes/bekjempes slik at arten ikke ekspanderer og utkonkurrerer stedegen flora

Del av helhetlig landskap: Heddøla med omkringliggende sumper, kantsoner og våtmarker danner som helhet et regionalt svært viktig våtmarksområde.

Verdivurdering: Større meandrerende elv med stor andel naturlige og varierte kantsoner. Sjelden intakt og velutviklet våtmarkssystem i lavlandet. Høyt truede vegetasjonstyper og flere rødlistede arter er påvist. Potensialet for flere krevende arter er stort. Svært viktig A.

Skjøtsel og hensyn: Sikre naturlig vannføring og flompåvirkning. Unngå flomforbygging, grøfting og hogst av kantsoner. Lupin forekomstene bør overvåkes og tiltak bør settes inn ved ytterligere spredning.

.....

2100 Heddøla øvre

Viktig bekke drag – Meandrerende parti med naturlig kantsone Verdi: A

Innledning: Området er kartlagt av Sigve Reiso (Biofokus) 16.07.09 og dels Kjell Magne Olsen i 2008. Grenser og beskrivelse er oppdatert ifm. oppdatering av naturtyper 20.10.2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrenset naturtype omfatter Heddølas øvre deler med naturlige kantsoner. Lokaliteten omfatter øvre deler av Heddøla, fra kommunegrensa mot Hjørtedal nedstrøms til Lysthus. Et strekke på ca 10 km. Løsmassedekket er dominert av grus, småstein og noe sand.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en mosaikk av åpent elveløp, gruntvannsområder, grus og sandører, vegetasjonsrike bukter, rik sumpskog og flommarksskoger. Naturtypen er satt til viktig bekke drag med en landskapstilnærming, men kan trolig deles opp i en rekke mindre naturtyper.

Området er kun overfladisk undersøkt, men det er påvist elveørvegetasjon på øyer og på grusbanker, samt noe starrsumper og partier med frodig grårheggeskog langs kantene. Partier har også dyrkamark helt inntil elvebredden, og det er stedvise flomforbygninger. Vegetasjonen på elvebankene i øvre del er jevnt over noe fattigere enn på mer finkornet substrat i nedre del av elva som er avgrenset som egen naturtype.

Artsmangfold: Påskepil (VU) finnes spredt på sand og grusbanker. Skogsøtgras (VU) er kjent fra oreskog langs elva og elvemusling (VU) er kjent fra flere steder i elva (Artskart). Potensialet for flere rødlistede arter vurderes som godt, spesielt av invertebrater. Lokaliteten har, på generelt grunnlag, trolig en viktig funksjon for både sangere og våtmarksfugl. Området bør undersøkes nærmere med tanke på arter spesielt.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er mange trusler for verdiene i området, de mest opplagte er nedbygging, masseuttak, drenering, flomforebygging, hogst, slitasje (gjelder særlig bruk av kjøretøy på åpne elvebanker), redusert vannføring i vassdraget osv.

Fremmede arter: Lupin vokser spredt på sand og grusbanker og bør overvåkes slik at arten ikke ekspanderer og utkonkurrerer stedegen flora.

Del av helhetlig landskap: Heddøla med omkringliggende sumper, kantsoner og våtmarker danner som helhet et regionalt svært viktig våtmarksområde.

Verdivurdering: Større dels meandrerende elv med brukbar andel naturlige og varierte kantsoner. Truede vegetasjonstyper og høyt rødlistet arter er påvist, men stedvis dårlig tilstand. Vurdert som svært viktig A (svak, nær viktig B, grunnet noe mer påvirket, fattigere og ensartet enn Heddølas nedre del), der rik forekomst av elvemusling er vektlagt spesielt.

Skjøtsel og hensyn: Sikre naturlig vannføring og flompåvirkning. Unngå flomforbygging, grøfting og hogst av kantsoner. Lupin forekomstene bør overvåkes og tiltak bør settes inn ved ytterligere spredning.

.....

2200 Rui S

Rik sumpskog – Rik sumpskog Verdi: A

Innledning: Lokaliteten er besøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 15.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Området er tidligere kartlagt av Aina Hovden i 2000 i forbindelse med naturtype og vegetasjonskartlegging av deler av kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et større skogareal langs nedre deler av Stiviå og Roetjønnå, før møtet med Heddøla. Området er nokså flatt på marine sedimenter med høy grunnvannstand og tidvis flompåvirket.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Skogen i området kan best karakteriseres som en mosaikk av rik sumpskog (80%) og viersump i lavlandet (20%). Gråseljekratt preger kantsonene langs Roetjønnå, langs Stiviåa overtar gråor og svartor dominansen med innslag av vierkratt, bjørk, rogn, selje, hegg og enkelte grantrær. Skogen har et svakt sjiktet preg. Gråor på 15-25 cm i brysthøydiameter og svartor på 15-25 cm dominerer. Skogen har begynt å produsere en del død ved både stående og liggende, inkludert en del høystubber. Ferske nedbrytingsstadier av gråor, svartor og gråselje dominerer.

Artsmangfold: I feltsjikt finnes arter som langstarr, humle, soleihov, mjødurt, skogsivaks, slyngsøtvier, skogburkne, sverdlilje, strutseving, vassrørkvein, fredløs og myrkongle. Det er også potensial for rødlistede sumpplanter. Høy vannstand ved undersøkelsestidspunktet gjorde det vanskelig å kartlegge området nøye for karplanter. Flere eldre og døende oretrær gir et potensial nedbrytere og insekter knyttet til død ved. Området har også trolig en viktig funksjon for spurvefugl og spetter. Bever er aktiv i området.

Bruk tilstand og påvirkning: Ferske hogstinngrep finnes nordøst for Roetjønnå, men mye vierkratt og enkelte eldre svartor står igjen. En beverdam ved utløpet av Roetjønnå medvirker til høy vannstand i hele området.

Fremmede arter: Det er notert en del rødhyll i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: En av flere velutviklede rike sumpskog på marine sedimenter langs bunnen av Heddal.

Verdivurdering: Sjelden stor og velutviklet sumpskogslomalitet. Størrelse, tilstand og kvalitet tilsier verdi svært viktig A.

Skjøtsel og hensyn: Sikre naturlig vannhusholdning, fri utvikling av skog.

.....

2201 Rekå S

Rik sumpskog – Rik sumpskog Verdi: A

Innledning: Lokaliteten er besøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 15.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Området er tidligere kartlagt av Aina Hovden i 2000 i forbindelse med naturtype og vegetasjonskartlegging av deler av kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Sumpskog langs søkk/flate på marine sedimenter sør for Rekå, i Heddal.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Området domineres av sumpskog, dels rikere sumpskog med gran, dels viersump og i nordøst overgang mot grår-heggeskog. Dominerende treslag er gran, bjørk, gråor og svartor i østre halvdel og med overgang til mer åpen og småvokst bjørkeskog med vierkratt (gråselje) i nordvest. Ung ask og noe hegg finnes mer spredt, samt noen furutrær. Vegetasjonen er rik-intermediær, med overganger mot fattigere sumpvegetasjon med mer torvmoser i kantene, særlig mot øst. Rikest er vegetasjonen langs bekker og fuktig med høy vandstand. Skogen er nokså fleraldret og godt sjiktet, men tydelig gamle trær finnes i liten grad. Noen sturende småvokste grantrær som tydelig er eldre enn skogen forøvrig og eldre svartor med sokler finnes spredt. Noe rotvelter av gran finnes spredt og død ved av løv av små dimensjoner, mest av ferske nedbrytingsstadier.

Artsmangfold: Noterte karplanter er mannosøtgras, skogsivaks, myrkongle, enghumbleblom, mjødurt, sølvbunke, skogsnelle, broddtelg, skogburkne, strutseving, myrhatt og slyngsøtvier. Langstarr er stedvis dominerende. Mest interessant er funn av vasstelg (EN).

Bruk tilstand og påvirkning: Området har flere gamle grøfter, men disse har liten innvirkning på vannhusholdningen i dag. Det finnes rester av piggrå som tyder på tidligere beitebruk.

Fremmede arter: Det er notert en del rødhyll i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: En av flere velutviklede rike sumpskogger på marine sedimenter langs bunnen av Heddal. Verdivurdering: Sjeldent stort sumpområdet med forekomst av sterkt truet art, for det meste rikt, gradvis fattigere i kantene. Størrelse, artsmangfold og påvirkning tilsier verdi svært viktig A. Skjøtsel og hensyn: Sikre naturlig vannhusholdning, fri utvikling av skog.

.....

1621 Ødegårdstjenna nord

Rik edellauvskog – Alm-lindeskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er tidligere beskrevet av Faun naturforvaltning i 2003 basert på MiS-kartlegging i Bamble kommune. Lokaliteten er undersøkt av Rune Solvang, Asplan Viak 20.10.2015 ifbm. kartlegging av utvalgte lokaliteter i skog i Telemark i 2015. Det er registrert flere MiS-figurer med liggende død ved, hule løvtrær og gamle trær på lokaliteten. Lokaliteten er etter bestilling fra Fylkesmannen beskrevet basert på gamle faktaark i DN-håndbok 13. Lokaliteten er utvidet noe i øst og vest for å inkludere et parti med bratt og sørvendt edelløvsskog.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger direkte sørvendt nord for Ødegårdstjenna rett sør av E18. Ut mot Ødegårdstjenna er det bratte bergvegger og rasmarker, mens partier innover er noe flatere. Lokaliteten grenser mot beitemark som beites i sør, fattigere og yngre skog i nord og øst inkl. granplantefelt. I vest fortsetter åsene videre vestover. Et gammelt åpent beiteområde sentralt på lokaliteten er unntatt avgrensning.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en rik edelløvsskog av utforming alm-lindeskog i de bratte sørvendte liene ut mot Ødegårdstjenna. Det er noe rasmark i den bratte lia. Innover på platået er det lågurt-blandingsskog. I den østvendte delen av Nilses åser og på hyller i øst er det lågurt-eikeskog i mosaikk med fattigere partier med blåbæreikeskog med gammel løvskog av utforming gammel ospeskog innerst.

Artsmangfold: Tresjiktet er variert og treslagsdominansen varierer etter skogtype, men lind og osp dominerer i de sørvendte partiene med alm/lindeskog, med spisslønn, alm, ask og hassel. Det er et ren lindedominert parti. I de eikedominerte partiene er det også furu, gran, osp og rogn. Feltsjiktet i alm-/lindeskogen er artsfattig men rikt med blant annet blåveis, myske og kratthumbleblom. Lågurt-eikeskogen er middels rik og med mye lundrapp og noe blåveis i tillegg til markjordbær, gjerdevikke, fingerstarr, skogfiol, fagerklokke og blodstorkenebb. Det er betydelig med areal med blåbær, kanskje så mye som 40-50 % av totalarealet. Det er et middels potensial for rødlistede sopper knyttet til lågurt-eikeskog.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten består av halvgammel og eldre skog. Det er yngre skog i de bratte partiene ned mot beitet i øst. Her er det kun små dimensjoner på trærne på grunn av uttak til ved de siste 10-20 år. Det er flere hule lindesokler på lokaliteten, blant annet en grov og hul 11-armed blekksprutlind. I øst er det registrert en særdeles grov styvet alm. Det er få grove trær utenom den styvede almen. Eik (1.50 m. i omkrets), lind (1.50) og furu (1.35) er de største registrerte trærne. Det er partier med noe småvokst død ved av osp, eik, lind og gran. I den nordligste MiS-figuren er det svært mye død ved av osp. Det er ca. 30 læger på et lite areal. Det er liten kontinuitet av død ved i lokaliteten.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som viktig (B) da den består av en sørvendt, relativt stor og rik edelløvsskog med spredte forekomster av grove trær, enkelte styvingstrær og en del død ved. Det er et middels potensial for funn av rødlistearter ved grundigere undersøkelser av lokaliteten, spesielt av sopp og insekter, men også lav.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør i størst mulig grad være urørt; dvs. tekniske inngrep og hogst bør unngås for at naturverdiene best mulig skal sikres og økes i framtiden. For å øke naturverdiene på lokaliteten, bør det bli mer gamle og grove trær og død ved. Partiet med yngre skog ned mot beitet i øst bør på sikt bestå av mer grove og gamle trær. Gran kan tas ut her.

.....

1622 Sankthansåsen nord

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er tidligere beskrevet av Faun naturforvaltning i 2003 basert på MiS-kartlegging i Bamble kommune. Lokaliteten er undersøkt av Rune Solvang, Asplan Viak 20.10.2015 ifbm. kartlegging av utvalgte lokaliteter i skog i Telemark i 2015. Det er registrert en stor MiS-figur med rik bakkevegetasjon og et mindre område med liggende død ved på lokaliteten. Lokaliteten er etter bestilling fra Fylkesmannen beskrevet basert på gamle faktaark i DN-håndbok 13. Lokaliteten er innskrenket i sør ved at et område (for øvrig uten MiS-figur) er utelatt da dette området består av ordinær og fattig skogsmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i kulturlandskapet nord for Sankthansåsen mellom Lille Høenstjenna og gården Langemyr. Lokaliteten består av til dels smale korridorer med et småkollete landskap med skog mellom flekker med dyrket mark. I øst (vest og nord for Langemyr) er det noe brattere sørvendte liser.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er heterogen og består av rik edelløvsskog av lågurt-eikeskog i mosaikk med rik blandingsskog i lavlandet (lågurt-blandingsskog) og partier med alm-lindeskog flere steder. Det er også mindre partier med eldre granskog (med sparsomt feltsjikt) i den sørvestlige delen, muligens innplantet.

Artsmangfold: Tresjiktet er variert og dominert av eik og osp samt spisslønn i partier. For øvrig opptre ask, lind, alm (i nordøst), bjørk, furu og gran. Det er mye hassel i busksjiktet. Feltsjiktet er stedvis rikt med myske, fingerstarr, skogfiol, blåveis, liljekonvall og gjerdevikke. I fattigere parti, spesielt grunnlendte knauser, er det blåbær, tyttebær, røsslyng og tepperot. Dette utgjør totalt sett små areal. Furustokkjuke er registrert på et par furulægre, og ospebarkkjuke på ospelåg. Engvokssopp er registrert i et parti med lågurt-eikeskog, og akkurat i dette partiet er det vurdert å være et potensial for funn av rødlistede arter. Lokaliteten har trolig et forholdsvis rikt fugleliv med en artsrik fauna av spurvefugl og hakkespetter, men hvorvidt fåtallige arter som dvergspett for eksempel hekker er ikke kjent.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten består hovedsakelig av eldre skog og noen grove trær. Det er uvanlig med slik eldre og ganske lett tilgjengelig skog tett inntil dyrket mark. Det er en del grov eik og lind på lokaliteten, og flere lindetrær er hule. To eiker på hhv 2.10 m og 2.02 i omkrets er registrert. En grov lind på 2.20 m i omkrets er

også registrert. Av øvrig største dimensjoner kan nevnes furu (1.70 m), osp (1.30 m) og bjørk (1.50 m). Det er forholdsvis lite død ved i lokaliteten, og hovedsakelig av små dimensjoner. Det er noe død ved av osp spesielt, men i tillegg også gran, furu, lind og eik. Store deler av lokaliteten har trolig tidligere vært beiteskog. Fremmede arter: Det er åtte store trær av lerk som er innplantet i øst.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som viktig (B) da den består av en rik edelløvskog med noe grove trær og noen hule lindetrær. Det er et potensial for funn av rødlistearter ved grundigere undersøkelser av lokaliteten, spesielt av sopp knyttet til lågurt-eikeskog. Åpen og ikke altfor intensivt drevet kulturlandskap og eldre skog med noen gamle og hule trær kan være verdifull for enkelte insekter.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør i størst mulig grad være urørt; dvs. tekniske inngrep og hogst bør unngås for at naturverdiene best mulig skal sikres og økes i framtiden. For å øke naturverdiene på lokaliteten, bør det bli mer gamle og grove trær og død ved. Gran i edelløvskog kan eventuelt tas ut. Dette gjelder også eldre granbestand dersom de er plantet til. Lerketrærne kan også tas ut.

.....

1623 Sankthansåsen

Rik edellauvskog – Alm-lindskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er tidligere beskrevet av Faun naturforvaltning i 2003 basert på MiS-kartlegging i Bamble kommune. Lokaliteten er undersøkt av Rune Solvang, Asplan Viak 20.10.2015 ifbm. kartlegging av utvalgte lokaliteter i skog i Telemark i 2015. Det er registrert en stor MiS-figur med rik bakkevegetasjon samt fire MiS-punkter med hule løvtrær i lokaliteten. Lokaliteten er etter bestilling fra Fylkesmannen beskrevet basert på gamle faktaark i DN-håndbok 13.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Sankthansåsen nord for Østre Tveitan i Høen. Det er en forholdsvis bratt lise med rasmark og knauser og bratte bergvegger i øst og avrundede koller mot dyrket mark i nord. Det er variert substrat på lokaliteten med noe rasmark, rike knauser, steinete parti og både moldrike partier og tørrere skredjord. Lokaliteten er avgrenset mot gammelt plantefelt av gran i bekkedal i sørøst samt fattigere skog i vest.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av rik edelløvskog av utforming alm-lindskog i den sørvendte lisen og lågurt-eikeskog i mosaikk med gammel edelløvskog med furu forøvrig. Også toppen av Sankthansåsen består av rik bakkevegetasjon. På mange andre åstopper er det fattig og røsslyngdominert.

Artsmangfold: Tresjiktet er variert og dominert av eik og spredt med lind samt alm, spisslønn, ask, osp, selje (lite), bjørk, gran og furu. Det er mye hassel i busksjiktet. Feltsjiktet er stedvis svært rikt med partier med mye blåveis, og for øvrig myske, fingerstarr, skogfiol, krattfiol, liljekonvall, vårerteknapp, svarterteknapp (på toppen), bergmynte (på toppen) og lundgrønnaks. For øvrig forekommer skogsveve, nyperose, gjerdevikke, firkantperikum, gulaks og tveskjeggveronika med flere. Fattigere partier med blåbær og noe fattig parti med vivendel forekommer. På grunn av store areal med svært rike partier er potensialet for jordboende sopp knyttet til rik bakkevegetasjon med eik, lind og hassel vurdert som stort. Lokaliteten har trolig et forholdsvis rikt fugleliv med en artsrik fauna av spurvefugl og hakkespetter, men hvorvidt fåtallige arter som dvergspett for eksempel hekker er ikke kjent.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten består hovedsakelig av eldre skog med enkelte grove trær og hule trær. Det er også partier med yngre med rik skog, spesielt i knauser med lind i øst. Trærne er overveiende av små dimensjoner, men et par grove styvingslinder finnes. Den ene av disse er tydelig styvet. Det er også en lind med grov basis bestående av knudrete død ved. Det er minimum en relativt grov skogsek på lokaliteten men en omkrets på 2.20 m. Av øvrig største dimensjoner kan nevnes gran (1.95 m), furu (1.60 m, toppen), ask (1.70 m), lind (1.70 m) og bjørk (1.65 m). Det er i partier en del død ved på lokaliteten, både av lind, spisslønn, eik, ask, gran og selje. Det meste av dette er av små dimensjoner. Noe død ved av edelløvtrær er middels godt nedbrutt. Deler av lokaliteten er gammel beiteskog.

Fremmede arter: Det er registrert spredt med mispler spredte fra hager på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som viktig (B), på grensa til svært viktig (A), da den består av en forholdsvis stor, variert og rik edelløvskog med en del hule eiker og gamle eiker. På grunn av store areal med svært rike partier er potensialet for jordboende sopp knyttet til rik bakkevegetasjon med eik, lind og hassel vurdert som stort.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør i størst mulig grad være urørt; dvs. tekniske inngrep og hogst bør unngås for at naturverdiene best mulig skal sikres og økes i framtiden. For å øke naturverdiene på lokaliteten, bør det bli mer gamle og grove trær og død ved. Gran kan tas ut skånsomt, spesielt i den sørvendte lisen.

.....

1625 Hjellkjerråsen øst

Rik edellauvskog – Alm-lindskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er tidligere beskrevet av Faun naturforvaltning i 2003 basert på MiS-kartlegging i Bamble kommune. Lokaliteten er undersøkt av Rune Solvang, Asplan Viak 03.11.2015 ifbm. kartlegging av utvalgte lokaliteter i skog i Telemark i 2015. Det er registrert en stor MiS-figur med rik bakkevegetasjon samt tre MiS-punkter med hule løvtrær i lokaliteten. Lokaliteten er etter bestilling fra Fylkesmannen beskrevet basert på gamle faktaark i DN-håndbok 13. Lokaliteten er utvidet noe østover for å inkludere lågurt-eikeskog i den sørlige delen av Stoheia samt i nord for å inkludere myr.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i de vestvendte liene av Stoheia og en skyggefull dal på vestsiden av Stoheia. Store bergvegger går på vestsiden opp mot Hjellkjerråsen. Ei myr i nordenden av dalen er inkludert i avgrensningen da denne myra er hydrologisk viktig for fuktighetsforholdene i dalen. Det er noe rasmark med store blokker i lokaliteten.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er heterogen og består av rik edelløvskog av utforming lågurt-eikeskog og alm-lindskog i små knauser på vest- og sørsiden av Stoheia. Dalen består i nord av gammel

noe sump- og kildepreget barskog av utforming gammel granskog med vegetasjonstypene lågurt- og små- og storbregneskog. Myra i nord er fattig til intermediaær og ugrøftet myr. Inn mot bergvegger i nord er myra svært fuktig med små åpne vannspeil. Et lite bekkesig går ut gjennom dalen. Dalen for øvrig består i større grad av blandingsskog som best kan klassifiseres som rik blandingsskog i lavlandet.

Artsmangfold: Tresjiktet er variert ifht skogtypene og i edelløvsskog dominert av eik, lind og hassel (med furu mot toppen) samt noe spisslønn og osp. Det er også ganske mye bjørk, og i tillegg selje og rogn. Både svartor og ask forekommer i og ved myra og i dalen. I det grandominerte partiet inngår ask, svartor og hassel. Det forekommer noe barlind (VU) innenfor lokaliteten. Det er noe einer i busksjiktet. Feltsjiktet er stedvis rikt med myske, blåveis, fingerstarr, markjordbær, skogsvingel, skogfaks og knollerteknapp og mye lundrapp i partier. Fattigere partier med blåbær og tyttebær forekommer, men i lite areal. I lågurtgranskogen inngår myske, blåveis, skogsvinerot, skogburkne, geittelig og broddtelg. Storkonvall er også registrert. Myra er fattig til intermediaær og torvmose-dominert med registrerte arter som flaskestarr, stjernestarr, ub. orkide (avblomstret) og mannasøtgras. Eikegreinkjuke (NT) er registrert i den sørlige delen av Stoheia (utenfor MiS-figur). Kystnever, lungenever og skjellnål er registrert. Stor ospeildkjuke er også registrert. Ved grundigere undersøkelser av lokaliteten er det et potensial for funn av rødlistearter, spesielt av sopp og insekter, men også lav. Lokaliteten har trolig et forholdsvis rikt fugleliv med en artsrik fauna av spurvefugl og hakkespetter, men hvorvidt fåtallige arter som dvergspett for eksempel hekker er ikke kjent.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten består hovedsakelig av eldre skog med enkelte grove trær og hule trær. I enkelte lettere tilgjengelige partier i noe flate parti mellom Stoheia og dalen er det yngre skog med mindre dimensjoner på trærne. Her går det en gammel kjerreveg og trær har blitt tatt ut her for noen 10-talls år siden. I de mindre tilgjengelige partiene på vestsiden av dalen opp mot bergveggene mot Hjellkjerråsen er det grovere trær. Her står det en svært stor, hul og gammel lind (med rødmyld) som er spjæret opp, og lener seg mot bergveggen. Grov og hul eik er også registrert. Det er i partier mye død ved på lokaliteten, spesielt av lind, men også osp, eik, hassel og gran. Det meste av dette er av små dimensjoner. Grov gadd av selje opptrer. Trærne er overveiende av små dimensjoner, men på mindre tilgjengelige parti i dalen er foruten det grove lindetreet også en grov og hul eik med omkrets 2.15 m registrert. Det er også spredte andre grove trær. Furu (1.80 m. i omkrets), osp (hul, 1.70 m), eik (1.60 m), gran (2.10 m), ask (1.45 m), lind (1.50 m) og bjørk (1.40 m) er registrert. Det er registrert et par mindre hule eiker i sørenden av Stoheia. Det er et gammelt veifar gjennom lokaliteten sør for Stoheia og en sti gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som viktig (B) da den består av varierte skogtyper med stedvis mye død ved, et fåtall hule trær og noen grove trær. Foruten eikegreinkjuke, er det et stort potensial for funn av rødlistearter ved grundigere undersøkelser av lokaliteten, spesielt av sopp og insekter, men også lav.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør i størst mulig grad være urørt; dvs. tekniske inngrep og hogst bør unngås for at naturverdiene best mulig skal sikres og økes i framtiden. For å øke naturverdiene på lokaliteten, bør det bli mer gamle og grove trær og død ved. Myra og lågurt-granskogen nedenfor myra må ikke grøftes eller påføres kjøreskader fra motorisert kjøretøy.

.....

1626 Hjellkjerråsen vest

Rik edellauvskog – Lågurt-eikeskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er tidligere beskrevet av Faun naturforvaltning i 2003 basert på MiS-kartlegging i Bamble kommune. Lokaliteten er undersøkt av Rune Solvang, Asplan Viak 03.11.2015 ifbm. kartlegging av utvalgte lokaliteter i skog i Telemark i 2015. Det er registrert en stor MiS-figur med rik bakkevegetasjon samt fire MiS-punkter med hule løvtrær i lokaliteten. Lokaliteten er etter bestilling fra Fylkesmannen beskrevet basert på gamle faktaark i DN-håndbok 13. Den opprinnelige lokaliteten er delt i to da et mellomliggende parti langs bekken ned fra Barlinddalen er betydelig påvirket av hogst.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i åsen rett vest av traktorvegen inn i Barlinddalen. Det sentrale åspartiet er skrinne og fattigere. Lokaliteten er avgrenset mot yngre og fattigere skogbestand.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en åpen gammel edelløvsskog av utforming gammel eikeskog. Vegetasjonstypen er svak lågurt. De viktigste naturverdiene er knyttet til hule og gamle eiketrær, og lokaliteten er derfor klassifisert som gammel edelløvsskog, men rik edelløvsskog (lågurt-eikeskog) dekker mye areal. I mindre parti i rasmark er det innslag av svakt utformet alm-lindeskog.

Artsmangfold: Tresjiktet er dominert av eik samt noe hassel, osp, selje, bjørk og furu og spisslønn og alm i et lite parti med alm/lindeskog. Det forekommer noe barlind (VU) innenfor lokaliteten, og minimum fem trær er registrert. Det er noe einer i busksjiktet. Feltsjiktet er stedvis rikt med blåveis, myske og fingerstarr, men ellers overveiende middels rikt med markjordbær, tveskjeggveronika, knollerteknapp, gjerdevikke, ormetelig og partier med mye einstape. Eikeildkjuke er registrert på en av eikene. Kystnever og lungenever er registrert på hhv ett og to trær. Det er et potensial for funn av rødlistede arter knyttet til hul og gammel eik, samt arter knyttet til den rødlistede naturtypen lågurt-eikeskog generelt.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten består av halvgammel og eldre skog. Lokaliteten består av gamle og noen hule eiketrær. En del av eiketrærne har trolig ganske høy trealder, men det er få eiketrær med grove dimensjoner. Største eik er rundt 1.50 i omkrets. En svært grov furu med omkrets 2.15 m er registrert. En barlind-gadd med omkrets på 1.23 m er også registrert. Det er stort til å være barlind. Det er minimum 3-4 småvokste hule eiker på lokaliteten, samt en hul selje. Det er noe død ved av eik, og småvokste furuløyer på det øverste partiet av åsen.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som viktig (B) da den består av en åpen, gammel og rik edelløvsskog med en del hule eiker og gamle men småvokste eiker. Det er et stort potensial for funn av rødlistearter ved grundigere undersøkelser av lokaliteten, spesielt av sopp og insekter, men også lav.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør i størst mulig grad være urørt; dvs. tekniske inngrep og hogst bør unngås for at naturverdiene best mulig skal sikres og økes i framtiden. For å øke naturverdiene på lokaliteten, bør det bli mer gamle og grove trær og død ved. Gran trær kan med fordel tas ut. Det sprer seg trolig gran inn fra omkringliggende plantefelt.

.....

1634 Stoheia

Rik edellauvskog – Alm-lindeskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er tidligere beskrevet av Faun naturforvaltning i 2003 basert på MiS-kartlegging i Bamble kommune. Lokaliteten er undersøkt av Rune Solvang, Asplan Viak 03.11.2015 ifbm. kartlegging av utvalgte lokaliteter i skog i Telemark i 2015. Det er registrert en stor MiS-figur med rik bakkevegetasjon samt tre MiS-punkter med hule løvtrær i lokaliteten. Lokaliteten er etter bestilling fra Fylkesmannen beskrevet basert på gamle faktaark i DN-håndbok 13. Lokaliteten er utvidet noe østover for å inkludere lågurt-eikeskog i den sørlige delen av Stoheia samt i nord for å inkludere myr.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i de vestvendte liene av Stoheia og en skyggefull dal på vestsiden av Stoheia. Store bergvegger går på vestsiden opp mot Hjellkjerråsen. Ei myr i nordenden av dalen er inkludert i avgrensningen da denne myra er hydrologisk viktig for fuktighetsforholdene i dalen. Det er noe rasmarek med store blokker i lokaliteten.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er heterogen og består av rik edelløvskog av utforming lågurt-eikeskog og alm-lindeskog i små knauser på vest- og sørsiden av Stoheia. Dalen består i nord av gammel noe sump- og kildepreget barskog av utforming gammel granskog med vegetasjonstypene lågurt- og små- og storbregneskog. Myra i nord er fattig til intermedier og ugrøftet myr. Inn mot bergvegger i nord er myra svært fuktig med små åpne vannspeil. Et lite bekkesig går ut gjennom dalen. Dalen for øvrig består i større grad av blandingsskog som best kan klassifiseres som rik blandingsskog i lavlandet.

Artsmangfold: Tresjiktet er variert ifht skogtypene og i edelløvskog dominert av eik, lind og hassel (med furu mot toppen) samt noe spisslønn og osp. Det er også ganske mye bjørk, og i tillegg selje og rogn. Både svartor og ask forekommer i og ved myra og i dalen. I det grandominerte partiet inngår ask, svartor og hassel. Det forekommer noe barlind (VU) innenfor lokaliteten. Det er noe eier i busksjiktet. Feltsjiktet er stedvis rikt med myske, blåveis, fingerstarr, markjordbær, skogsvingel, skogfaks og knollerteknapp og mye lundrapp i partier. Fattigere partier med blåbær og tyttebær forekommer, men i lite areal. I lågurtgranskogen inngår myske, blåveis, skogsvinerot, skogburkne, geittelg og broddtelg. Storkonvall er også registrert. Myra er fattig til intermedier og torvmose-dominert med registrerte arter som flaskestarr, stjernestarr, ub. orkide (avblomstret) og mannasøtgras. Eikegreinkjuke (NT) er registrert i den sørlige delen av Stoheia (utenfor MiS-figur). Kystnever, lungenever og skjellnål er registrert. Stor ospeildkjuke er også registrert. Ved grundigere undersøkelser av lokaliteten er det et potensial for funn av rødlistearter, spesielt av sopp og insekter, men også lav. Lokaliteten har trolig et forholdsvis rikt fugleliv med en artsrik fauna av spurvefugl og hakkespetter, men hvorvidt fåtallige arter som dvergspett for eksempel hekker er ikke kjent.

Bruk tilstand og påvirkning:

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som viktig (B) da den består av varierte skogtyper med stedvis mye død ved, et fåtall hule trær og noen grove trær. Foruten eikegreinkjuke, er det et stort potensial for funn av rødlistearter ved grundigere undersøkelser av lokaliteten, spesielt av sopp og insekter, men også lav.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør i størst mulig grad være urørt; dvs. tekniske inngrep og hogst bør unngås for at naturverdiene best mulig skal sikres og økes i framtiden. For å øke naturverdiene på lokaliteten, bør det bli mer gamle og grove trær og død ved. Myra og lågurt-granskogen nedenfor myra må ikke grøftes eller påføres kjøreskader fra motorisert kjøretøy.

.....

1620 Stangefjell SØ

Rik blandingsskog i lavlandet – Boreonemoral blandingsskog Verdi: A

Innledning: Lokaliteten er tidligere kartlagt i forbindelse med naturtypekartlegging i Nome kommune 21.10.1999. Lokaliteten er igjen undersøkt av Rune Solvang 25.10.2015 i forbindelse med kartlegging av utvalgte lokaliteter i skog i Telemark i 2015.. Store deler av lokaliteten er kartlagt som ulike MiS-områder med liggende død ved og rik bakkevegetasjon. Skogen bør undersøkes nærmere tidligere på høsten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sør – og sørøstsiden av Stangefjell nord for Ulefoss sentrum. Lokaliteten består av bratte lisisider med mye steinete rasmarek. Spesielt på den mer skyggefulle østsiden er det bratt med storsteinet og tungt framkommelig rasmarek med mye mosedekke. Det meste av lokaliteten er lite tilgjengelig for skogbruk. I øst grenser lokaliteten til små hogstflater i nord. For øvrig grenser lokaliteten til fattigere og eller yngre skog. Det er dog relativt gammel skog i fortsettelsen både i østlig og vestlig retning og lokaliteten kunne vært utvidet i begge retninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er et variert og heterogent skogområde som kartlegges som rik blandingsskog i lavlandet av utforming boreonemoral blandingsskog. De sentrale sørvendte delene er klassifisert som rik edelløvskog av utforming alm-lindeskog med stor treslagsrikhet med blant annet med mye osp. I vest er det gammel furu- og granskog med mye død ved i den vestligste MiS-figuren. Gammel fattig edelløvskog med dominans av lind opptrer helt i nordøst. I de østlige delene er det løv- og grandominert blandingsskog blant annet med innslag av lågurtgranskog der rasmarekene slutter. Foruten blåbærfuru- og granskog i øst er det hovedsakelig rik lågurtvegetasjon i store deler av lokaliteten med stedvis mye blåveis.

Artsmangfold: Tresjiktet er variert i de sentrale sørvendte delene med mye osp, lind og spisslønn. Noe eik opptrer også her. I vest dominerer gran og furu, og i de mer skyggefulle delene i øst gran, bjørk og selje. Lind dominerer i et par delområder. For øvrig er det mye spisslønn samt eik i de sørvendte delene. Alm opptrer med et par småvokste trær. Det er en del hassel samt krossved i busksjiktet. Det er rikt i store partier med blant annet mye

blåveis. For øvrig er det registrert vårerteknapp, myske, markjordbær, fingerstarr, skogfiol, liljekonvall, kransmynte, fagerklokke og lundrapp, skogsvingel, skogsalat, skogsvinerot og brunrot. Ormetelg dominerer i partier. På enkelte mellomliggende rike bergknauser er det registrert blodstorkenebb, bergmynte og broddbergknapp samt hårsveve og kattedot men også fattige berg med einer, sisselrot og smørbutikk opptre. Til tross for store mengder død ved er det registrert få sjeldne og rødlistede vedboende sopp. Rosenkjuke (NT) er registrert i vest. Begerfingersopp og ospebarkkjuke er registrert på osp og lønnkjuke på lønn. Stiffiltlav er registrert på osp. Potensialet for både sjeldne vedboende og jordboende sopp vurderes som middels til stort. Den sjeldne arten kjemperøysopp er registrert i nord (i 1999) med 6-7 eksemplar. Løvmeis og tretåspett er registrert på lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er i partier svært mye død ved i lokaliteten. I vest dominerer gran og furu og det er spredt med læger. I sentrale deler er det svært mye død ved, spesielt av osp. I de nordlige delene er det betydelig med død ved, dominert av gran, selje og bjørk. Det er spesielt mye grov selje som nylig har gått i bakken i øst. For øvrig er det noe død ved av lind, og noe død ved av hassel i de østlige partiene samt lønn og lind. Det er få riktige grove trær. Helt øverst i nordøst er det 10-12 grove lindetrær hvor det største lindetreet er på hele 1.95 meter i omkrets. Det er sjeldent med så grove skogslinder i regionen. Osp 1.55 m, eik 1.40 m, lønn 1.20, selje 1.60 m (i øst) og gran 1.70 m (i øst) er for øvrig registrert.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter på lokaliteten. Akeleie er dog registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som svært viktig (A) da lokaliteten består av en stor og lite påvirket skog med svært mye død ved med et potensial for rødlistede arter innenfor mange artsgrupper.

Skjøtsel og hensyn: Høgst bør ikke gjennomføres. Skogen bør overlates til fri utvikling. Dersom gjennomhogst er foreslått i MIS-områdene bør dette endres til urørt da dette trolig i størst grad ivaretar artsmangfoldet.

.....

1589 Østli

Rik blandingsskog i lavlandet – Boreonemoral blandingsskog Verdi: C

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 28.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Lokaliteten er tidligere kartlagt i 2005 på bakgrunn av MIS-figurer. Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter skog i kant av dyrkamark på slakt sørhellende terreng ved Østli, nord for Oterholt i Bø kommune. Løsmassene er dels grov blokk og stein, dels finere sedimenter langs fuktig. Berggrunnen er granitt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av blandingsskog med mye eik. Trolig gjengroende eikehage. I dag spredt med eldre osp, furu og eik på rundt 40-45 cm i diameter, samt varierende innslag av yngre hassel, hegg, spisslønn, gran, rogn, bjørk, osp og ask. Vegetasjonen domineres av rik lågurt med blåveis, kranskonvall, ormetelg, skogfiol, markjordbær og gullris.

Artsmangfold: Det ble ikke funnet interessante arter på lokaliteten ved befaring. Kan ha potensial for markboende sopp knyttet til lågurtmark.

Bruk tilstand og påvirkning: Har i dag nokså tett skogbilde og begynnende dannelse av død ved. Mye ung gran kommer opp. Derfor vurdert som skog og ikke tresatt kulturmark.

Fremmede arter: Det finnes noe rødhyll i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Rik blandingsskog på begrenset areal, i gjengroingsfase. Vurdert til lokal verdi C.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke nødvendig med skjøtsel for å ivareta verdiene som skoglokalitet.

.....

1590 Løyningen S

Rik blandingsskog i lavlandet – Boreonemoral blandingsskog Verdi: C

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 13.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Lokaliteten er tidligere kartlagt i 2005 på bakgrunn av MIS-figurer. Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter skog langs en liten bekke dal og sørvendt skrent sør for Løyningen i Tveitenmarka i Bø kommune. Arealet er nokså grunnlendt, dels med grove løsmasser. Berggrunnen er granitt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av rik blandingsskog. Gran, osp og furu er viktige treslag. Ellers er ask, rogn, bjørk og eik notert. Feltsjiktet har innslag av rik lågurtvegetasjon med bl.a. blåveis, ormetelg, krattfiol, knollerteknapp, fingerstarr, kranskonvall, lodnebregne, svarterteknapp, flekkgrisøre og fagerknoppurt. Lokaliteten har spredte grove trær, bl.a. 60 cm i diameter osp og 40 cm ask. Fersk død ved av gran og osp finnes også spredt.

Artsmangfold: Grangråkjuke (NT) ble funnet under gran, rosenkjuke (NT) på granlæger og mosene råteflak, pusledraugmose og grønnsko (NT) ble notert fra død ved.

Bruk tilstand og påvirkning: Er tydelig tidligere kulturpåvirket i overkant, med rester etter engareal. Noe virker nylig slått.

Fremmede arter: Ingen funnet.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Mindre areal med rik blandingsskog. Middels tilstand, men lite areal og begrenset artsmangfold.

Vurdert som lokalt viktig C.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta verdiene.

.....

1610 Gyrestolen N

Rik blandingsskog i lavlandet – Boreonemoral blandingsskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Torbjørn Høitomt og Sigve Reiso (BioFokus) 13.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Denne lokalitetsbeskrivelsen med tilhørende kartavgrensing erstatter tidligere polygon i Naturbase. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av et svakt til middels markert, nordvendt dalsøkk på nordsiden av Gygrestolen i Bø kommune i Telemark. Lokaliteten er rik på lave til middels høye bergvegger og mosede steinblokker. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik blandingskog i lavlandet med utformingen boreonemoral blandingskog. Av grunntyper i NiN finnes en noe steinete variant av lågurtskog vanlig. Tresjikt variert med mye selje, osp, spisslønn, lind og gran, samt litt bjørk, alm (VU) og rogn. Gran mest dominerende i nedre deler. I øvre deler mindre innslag av varmekjære treslag. Litt svartor ved utløpet av tjernet helt i sør. Her inngår også en del noe fattigere vegetasjon i form av blåbærskog, lyngskog og svak lyng-lågurtskog. I rike lågurtpartier finnes arter som myske, vårerteknapp, blåveis, sanikel, skogsvingel og tysbast.

Artsmangfold: Lokaliteten fremstår som artsrik. Rikelig med dødved av gran fører til at rosenkjuke (NT) og ryneskin (NT) forekommer vanlig i området. Grønnsko (NT) vokser spredt på det samme substratet. Av andre noe krevende moser på dødved er råteflik og larvemose påvist. Utvalget av epifytter er nokså lite, men arter som lungenever, grynfiltlav, rødhodena, filthinnelav, krusfellepose og buttubstehette er påvist. Stor ospeildkjuke ble funnet på ei grov osp sentralt i lokaliteten. Det mest interessante artsfunnet av huldrebekkepose (VU) som vokser på flompåvirkete steiner langs en bekk i øvre deler av lokaliteten. Det er et videre potensiale for funn av sjeldne og trua moser og sopp i lokaliteten, men det spørres om kontinuiteten i dødved er god nok til å forvente funn av mer krevende arter.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen i lokaliteten er av varierende alder, men generelt gradvis eldre oppover i lokaliteten. Mengden dødved er også økende oppover med aller mest fra midt i lokaliteten og opp til der det flater ut inn mot tjernet. Det finnes rikelig med dødved av både gran og osp, men også spredt av andre treslag. Det aller meste av dødveden er nokså nydannet og selv om senere stadier er representert vurderes kontinuiteten som nokså svak.

Fremmede arter: Ingen registrert

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger inne i et større skogområde som skal vurderes for vern. Både rike vegetasjonstyper og eldre strukturrisk skog er vanlig i dette landskapet.

Verdivurdering: Lokaliteten er nokså stor og rik og variert med tanke på treslagsvariasjon og forekomst av nøkkelelementer og -strukturer som eldre trær, dødved, bergvegger og steinblokker. Det ble imidlertid ikke påvist særlig mange truede arter selv om utvalget av både vedboende sopp og moser ble godt undersøkt. Lokaliteten vurderes foreløpig til viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best under fri utvikling.

.....

1611 Trolldalen

Gammel barskog – Gammel granskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) 27.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Denne lokalitetsbeskrivelsen med tilhørende kartavgrensing erstatter tidligere polygon i Naturbase. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Trolldalen rett nord for Rugbølfjellet i Uvdalsheia sør i Bø kommune i Telemark. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel barskog med utformingen gammel granskog og omfatter et dalsøkk med dominans av gran med innslag av noe bjørk. Av grunntyper i NiN er det blåbærskog som dominerer. En del bergvegger finnes på begge siden av den nokså trange dalen.

Artsmangfold: Det er et ganske rikt arts mangfold knyttet til fuktig, eldre granskog. På eldre gran og bjørk vokser rikelige mengder mjuktjafs (VU). På gammel gran finnes i tillegg mye gubbeskjegg (NT), sprikeskjegg (NT), gammelgranskål, krukkenål og kattefotlav. På fuktig berg finnes kort trollskejgg (NT). Av andre interessante arter kan fleinljåmose, rødmuslingmose, dvergglemenmose og småstylte nevenes.

Bruk tilstand og påvirkning: Det finnes ingen nye inngrep i lokaliteten og skogen fremstår som godt sjiktet og med god forekomst av gamle trær og dødved.

Fremmede arter: Ingen registrert

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et nettverk av viktige skoglokaliteter i denne delen av Bø kommune.

Verdivurdering: Intakt lokalitet med gammel, fuktig granskog med forekomst av flere rødlistede arter inkludert den regionalt sjeldne arten mjuktjafs. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best under fri utvikling.

.....

1612 Gautiltjønn S

Gammel barskog – Gammel granskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) 27.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Denne lokalitetsbeskrivelsen med tilhørende kartavgrensing erstatter tidligere polygon i Naturbase. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i søraustre endre av Gautiltjønnna inne i Uvdalsheia sør i Bø kommune i Telemark. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder en mosaikk med flere ulike naturtyper. Gammel barskog med utformingen gammel granskog dominerer, men det finnes også innslag av rik blandingskog med utformingen boreonemoral blandingskog (inkl. små flekker med mer ren edelløvskog om spisslønn og hassel) samt en del svært humid rasmarek. En rekke ulike grunntyper i NiN finnes i området uten at dette ble nærmere vurdert i detalj, men svak lågurtskog og lågurtskog forekommer vanlig, stedvis noe høgstaudekog. Blåbærskog dominerer i de fattigere partiene. Tresjiktet er ganske variert. I den grandominerte delen av området finnes også en del selje, samt litt gråor, rogn og bjørk. I de fuktige rasmarekspartiene er gran, osp, rogn og bjørk vanlig, men

med innslag av noe furu. I den noe rikere skogen nord i lokaliteten kommer det gradvis inn mer hassel og spisslønn, men også her inngår mye osp og gran.

Artsmangfold: Det er påvist et nokså rikt arts mangfold i lokaliteten. I den rike og fuktige granskogen i østre og sentrale deler av lokaliteten finnes huldregras nokså vanlig. På eldre gran vokser gammelgranskål og rimnål (NT). Eller finnes lungenever vanlig på selje. I de fuktige partiene med grovblokket rasmark finnes arter som sprikeskjegg (NT), randkvistlav, storstylete, kort trollskjegg (NT), lungenever, rosenkjuke (NT) (granlåg), rynkeskinn (NT) (granlåg) og filthinnelev. Det er et videre potensiale for sjeldne og trua arter lav i lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Deler av lokaliteten kan se ut til å vært mer åpen i tidligere tider, noe stort innslag av selje i granskogen tyder på. Utover dette er det ikke spor etter nyere inngrep.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et nettverk av viktige skoglokaliteter i denne delen av Bø kommune.

Verdivurdering: Stor og variert lokalitet som trolig kunne vært delt i flere mindre lokaliteter, men gradvise overganger og noen grad av mosaikk førte til at lokaliteten ble samlet. Det er påvist flere krevende arter og lokaliteten fremstår som intakt. Lokaliteten vurderes derfor som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best under fri utvikling.

.....

1613 Kilevaliane

Rik blandingskog i lavlandet – Sørboreal blandingskog Verdi: C

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) 27.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Denne lokalitetsbeskrivelsen med tilhørende kartavgrensning erstatter tidligere polygon i Naturbase. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Ramsås fjellet inne i Uvdalsheia sør i Bø kommune i Telemark. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik blandingskog i lavlandet med utformingen sørboreal blandingskog. Av grunntyper i NiN finnes svak lågurtskog og lågurtskog vanlig. Tresjiktet er variert med dominans av gran og med innslag av noe osp, bjørk, rogn og gråor. Furu forekommer i utkanten av lokaliteten, mens hassel finnes svært sparsomt innunder bergene. Av krevende arter i feltsjiktet ble blåveis og skogsvingel notert.

Artsmangfold: Artsmangfoldet er ikke veldig interessant, men det er påvist et lite knippe noe krevende arter knyttet til fuktig, eldre skog og fuktige berg. Rosenkjuke (NT) og pusledraugmose vokser bekke på lite nedbrutte granlæger. I tillegg finnes randkvistlav og kort trollskjegg (NT) på en skyggefull bergvegg.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er middels godt sjiktet, men bærer tydelig preg av tidligere tiders hogstaktivitet. En del nydannet dødved finnes, men det er lite mer nedbrutt dødved og kontinuiteten er vurdert som svak. Skogen blir gradvis litt yngre mot sør i lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et nettverk av viktige skoglokaliteter i denne delen av Bø kommune.

Verdivurdering: Ganske liten lokalitet med forekomst av rike vegetasjon og andre viktige elementer som skyggefulle berg og dødved. Det er ikke påvist særlig mange sjeldne og trua arter og lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best under fri utvikling.

.....

1614 Mjågedal

Rik blandingskog i lavlandet – Boreonemoral blandingskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) 15.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Denne lokalitetsbeskrivelsen med tilhørende kartavgrensning erstatter tidligere polygon i Naturbase. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i lia mellom Jønneberg og Dalen i Bø kommune i Telemark og omfatter en skogkledd dal med mye blokkrik og steinete mark. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik blandingskog i lavlandet med utformingen boreonemoral blandingskog. Av grunntyper i NiN finnes svak lågurtskog og lågurtskog vanlig, samt noe høgstaudeskog spredt. Det dreier seg om grandominert skog med innslag av spisslønn, hassel, osp, selje, rogn og bjørk. Litt lind i skrentene. Rik vegetasjon med myske, junkerbregne, storklokke, turt, blåveis og sauetelg.

Artsmangfold: Det er påvist noen krevende arter, men ingen truede arter. Huldregras (NT) forekommer spredt i den blokkrike skogen i nedre deler. På dødved av gran finnes grønnsko (NT), rosenkjuke (NT) og granrustkjuke. En del bergvegger forekommer langs kantene av dalen uten at det ble funnet noen særlig interessante arter her. Potensialet for funn av sjeldne og truede arter vurderes som lavt til middels.

Bruk tilstand og påvirkning: Store deler av lokaliteten domineres av nokså ung og strukturfattig grandominert skog. Det som finnes av dødved er stort sett nydannet og av små til midlere dimensjoner. Noe mer dødved innover i dalen.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et nettverk av viktige skoglokaliteter i denne delen av Bø kommune.

Verdivurdering: Lokaliteten er nokså stor og rik og variert med tanke på treslagsvariasjon, men forekomsten av nøkkelelementer og -strukturer som eldre trær og dødved er lav, noe som trekker ned. Det ble imidlertid påvist et nokså rikt utvalg av både krevende karplanter og andre interessante arter i flere artsgrupper. Lokaliteten vurderes som viktig til lokalt viktig (B/C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best under fri utvikling.

.....

1615 Veungsfjellet N

Gammel barskog – Gammel granskog Verdi: C

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) 28.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Denne lokalitetsbeskrivelsen med tilhørende kartavgrensing erstatter tidligere polygon i Naturbase. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter fra 2015

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nord for Veungsfjellet helt sør i Bø kommune i Telemark og omfatter i nordvendt skogkledd lisode. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel barskog med utformingen gammel granskog og omfatter ei lisode med dominans av gran med innslag av osp og litt rogn. Av grunntyper i NiN er det blåbærskog som dominerer.

Artsmangfold: Rosenkjuke (NT) og rynkeskinn (NT) ble påvist på dødved av gran i området. I tillegg ble lungenever og stor ospeildkjuke påvist på ei eldre osp. Det videre potensialet for sjeldne og trua arter er vurdert som lavt.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten preges av nokså ensaldret granskog med stor innslag av osp der grana er i sammenbrudd. Det finnes mye nydannet, tørr dødved av gran i den nokså åpne skogen oppover den grunnlendte men fuktige lia.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et nettverk av viktige skoglokalteter i denne delen av Bø kommune.

Verdivurdering: Lokaliteten inneholder ganske mye dødved av gran og det er påvist flere stokker med nær trueete vedboende sopp. Ut over dette er det ingen store verdier knyttet til lokaliteten slik situasjonen er i dag. Lokaliteten vurderes delvis som et restaureringsobjekt og vurderes som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best under fri utvikling.

.....

1616 Eikholnuten

Rik edellauvskog – Alm-lindeskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) 2.11.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Denne lokalitetsbeskrivelsen med tilhørende kartavgrensing erstatter tidligere polygon i Naturbase. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter fra 2015

Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrensningen ligger innunder Eikholnuten i Uvdalsheia, sør i Bø kommune i Telemark og omfatter et noe rikere parti med edelløvskog. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik edelløvskog med utformingen alm-lindeskog. Av NiN-grunntyper finnes lågurtskog og svak lågurtskog vanlig. Overgang mot fattigere typer i øvre deler av lokaliteten. Det er mye lind i tresjiktet, men spisslønn finnes også rikelig. I tillegg inngår eik, hassel, osp, gran og furu spredt. Av krevende karplanter ble vårerteknapp, fingerstarr, tysbast, legeveronika, svartburkne og blåveis.

Artsmangfold: Rosenkjuke (NT) og lamellfolkjuke (NT) er begge påvist på dødved av gran. Det er et videre potensiale for sjeldne og trua vedboende sopp. Det er også påvist et nokså stort utvalg av mosearter knyttet til intermediært til rikt berg som for eksempel putevrinose, gullklokkemose, ryemose, krusfellmose, strøtornemose, glansperlemose, og krypsilkemose.

Bruk tilstand og påvirkning: Det finnes en del dødved av de fleste treslag. Ingen spor av nyere inngrep.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et nettverk av viktige skoglokalteter i denne delen av Bø kommune.

Verdivurdering: Velutviklet og variert lokalitet med et ganske stort utvalg av nøkkelementer som dødved, gadd, edelløvtrær og bergvegger. Rødlistearter er påvist og det er potensiale for flere. Lokaliteten vurderes som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best under fri utvikling. Noe gran kan eventuelt fjernes i nedkant av lokaliteten.

.....

1617 Røyrdalen

Rik blandingsskog i lavlandet – Sørboreal blandingsskog Verdi: C

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Torbjørn Høitomt (BioFokus) 2.11.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Denne lokalitetsbeskrivelsen med tilhørende kartavgrensing erstatter tidligere polygon i Naturbase. Rødlistekategorier følger norsk rødliste for arter fra 2015

Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrensningen ligger i Røyrdalen, øst for Sandstul, sør i Bø kommune i Telemark og omfatter område med rikere skog i blokkrik mark. Berggrunnen består av diorittisk til granittisk gneis og migmatitt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen rik blandingsskog i lavlandet med utformingen boreonemoral blandingsskog. Av grunntyper i NiN finnes en frodig lågurtskog vanlig i mosaikk med fattigere typer. Tresjiktet er blandet av gran, gråor, spisslønn, selje, rogn, bjørk, lind og hassel. De rike partiene er preget av arter som myske, skogsvingel, blåveis, ormetelg, sauettelg og bringebær. Stedvis sparsomt feltsjikt da grov ur dominerer.

Artsmangfold: Med unntak av alm (VU) er det ikke påvist rødlistede arter i lokaliteten. Grynfilltav, lungenever og sølvnever ble påvist på en spisslønn. Grunnet nokså ung skog vurderes potensialet for sjeldne og trua arter i gruppene sopp, moser og lav som begrenset.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen i lokaliteten er ganske ung og det som finnes av dødved er av ganske små dimensjoner og i tidlige nedbrytningsstadier. Det finnes stedvis ganske mye slik dødved og da mest av selje og gran. Kontinuiteten vurderes som svak. Noen litt eldre lind vokser oppe i skrenten i øvre del av lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrert

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten inngår i et nettverk av rike skoglokalteter med naturtypeverdi i denne delen av Bø kommune.

Verdivurdering: Rik lokalitet med stor tresalgsvariasjon og forekomst av edelløvtrær. Lokaliteten sees på som et restaureringsobjekt med godt potensiale og vurderes som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares og utvikles best under fri utvikling. Noe gran kan eventuelt tynnes ut suksessivt

.....

1618 Østlikollen

Gammel barskog – Gammel granskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Torbjørn Høitomt i forbindelse med supplerende registreringer av naturtyper og sjeldne og truede arter i et reguleringsområde ved Østlikollen i Bø kommune. Lokaliteten er tidligere undersøkt av Ida Larsen (august 2015) og Tomas Wiig Johannessen (oktober 2013) i forbindelse med samme reguleringsplan. Relevant informasjon er hentet fra deres rapporter (Johannessen 2014, Larsen 2015). Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Østlikollen langs veien opp mot Lifjell og omfatter en nord-sørgående liten kløft samt et mer åpent med fortsatt dalformet areal lenger nedover lia. Berggrunnen i området er fattig. Det finnes noen bergvegger i kløfta, men ellers er området bare relativt småkuppert. Området preges av høy luftfuktighet, særlig gjelder dette området i den markerte kløfta.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen gammel barskog med utformingen gammel granskog. Hele lokaliteten er dominert av eldre og til dels gammel og grov granskog på relativt fuktig mark, men markert sumpmark er sjelden. Fattig blåbærmark med typisk arts mangfold dominerer store deler av lokaliteten, men innslag av småbregnevegetasjon finnes sparsomt. I tillegg til gran finnes noe furu, selje, rogn og bjørk. Det finnes til dels ganske mye både stående og liggende dødved av gran. Det ble registrert læger i alle nedbrytningsstadier. Mange av lægrene er ganske grove opp mot 50-60 cm, men majoriteten er av mindre dimensjoner. Det finnes i tillegg noe dødved av de andre treslagene. Bergveggene er fattige med nøysomme og vidt utbredte arter.

Arts mangfold: Det er søkt spesielt etter sjeldne og trua arter i gruppene sopp, lav og moser i lokaliteten. Mosefloraen er relativt triviell og selv ikke på grove, fuktige læger ble det funnet noe av interesse. Utvalget av sopp er bedre. I denne gruppa ble det registrert både duftskinn, svartonekjuke (NT) og gammelgranskål. Duftskinn ble funnet på flere læger og høgstubber av gran. Svartonekjuke ble påvist på to godt nedbrutte granlæger, mens gammelgranskål vokser på barken av minst tre gamle, levende eller døende trær av gran. Den store forekomsten av både stående og liggende dødved av gran indikerer at det kan være et ytterligere potensial for sjeldne og trua sopp. Lavfloraen er ikke særlig artsrik men forekomst av rimnål (NT) på en gammel gran i den trange kløfta indikerer fuktige forhold. I tillegg vokser gubbeskjegg (NT) sparsomt på noen av de eldste grantrærne. De noe krevende artene rustflekknål og krukkenål ble også påvist på eldre gran.

Det ble også sett minst 2 individer tretåspett på næringsøk i lokaliteten. Mange spor dette arten indikerer at området er viktig leveområde på tretåspett. Den store forekomsten av dødved er også viktig en rekke sjeldne og trua insekter uten at dette er verken vurdert eller undersøkt nærmere i denne omgang.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ikke påvirket av nyere inngrep verken av hogst eller av annen teknisk art. En sti krysser gjennom lokaliteten i retningen øst-vest rett nedenfor den trange kløfta.

Fremmede arter: Ingen registrert

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Lokaliteten omfatter et areal med eldre granskog med stor tetthet av viktige kontinuitetsbærende elementer som gamle trær, høgstubber, samt stående og liggende død ved. Lokaliteten er verdsatt ved hjelp av kriteriene for naturtypen gammel granskog gitt i upubliserte faktaark for typen fra 2014. Dette kriteriesettet gir en langt mer presis og etterrettelig verdi enn man før ved å kun bruke DN-håndbok 13 fra 1999. I følge dette faktaarket oppnår lokaliteten ved Østlikollen middels vekt på skogtilstand, rødlistearter og påvirkning, samt lav vekt på størrelse, noe som i henhold til metodikken gir middels verdi (viktig - B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokalitetens verdier bevares og utvikles best under fri utvikling. Alt uttak av trevirke eller annen aktivitet som endrer livsbetingelsene i lokaliteten vil medføre at verdien vil reduseres. Det er viktig at en sone på begge sider av den markerte kløfta spares for å bevare det fuktige mikroklimaet. Ved eventuelle inngrep i området er det også viktig å opprette en generell buffersoner rundt hele lokaliteten på 20-30 meter der man gjør tiltak for å begrense kanteffekter som uttørring eller vindfelling.

.....

1619 Skråmådal - Høgefjell N

Bekkekløft og bergvegg – Bekkekløft Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Torbjørn Høitomt i forbindelse med supplerende registreringer av naturtyper og sjeldne og truede arter i et reguleringsområde ved og på Høgefjell i Bø kommune. Lokaliteten er tidligere undersøkt av Ida Larsen (august 2014 og juli 2015) i forbindelse med samme reguleringsplan. Relevant informasjon er hentet fra hennes rapporter (Larsen 2014 (2015)). Rødlistekategorier følger Norsk rødliste for arter fra 2015.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øverst i Skråmådalen, rett vest for Høgefjell på Lifjell og omfatter en skarpt avgrenset nord-sørgående 3-7 meter dyp kløft uten bekk i bunnen (trolig av Jutulhogget-typen). Det markerte juvet munner ut i en slakere kløft nedover lia. Øvre deler av denne slakere kløfta videre nedover ser lovende ut med rike bergvegger og er derfor inkludert i avgrensningen. Avgrensningen i denne sørlige delen bør imidlertid betraktes som noe foreløpig. Det finnes en del steinblokker i bunnen av kløfta. Berggrunnen i lokaliteten er vekselvis fattig og rik bestående av kvartsitt og basalt, men også mindre partier med noe som ligner amfibolitt. Kløfta er trang 2,5- 7 meter bred med loddrette bergvegger på begge sider. Området preges av høy luftfuktighet.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Avgrensningen gjelder naturtypen bekkekløft og bergvegg med utformingen bekkekløft. Denne utformingen er valgt selv om det ikke renner bekk i bunnen. Dette på grunn av den markerte topografien som likevel gir høy luftfuktighet i kløfta. Det er lite skog nede i den trange kløfta, men et par gamle seljer og litt rogn finnes. Oppe på kanten finnes mer av disse treslagene, samt bjørk og gran i tillegg. Det

finnes noe dødved nede i kløfta, men ikke like mye som man kunne forvente i et slikt miljø. Vegetasjonen på marka nede i kløfta er dominert av næringskrevende arter som sauetelg, skogstjerneblom, rød jonsokblom, gauksyre, myskegras, vendelrot, geitrams og skjørlok. På bergene finnes noe stjernesildre der det er fuktig, samt en del grønnburkne på de rikeste bergveggene.

Artsmangfold: Det er søkt spesielt etter sjeldne og trua arter i gruppene karplanter, sopp, lav og moser i lokaliteten. Karplantefloraen er triviell og potensialet for å påvise sjeldne og trua arter i denne gruppa er svært lav. Lavfloraen er noe bedre med forekomst av både kort trollskjegg (NT) (mye) og langt trollskjegg (VU) (sparsomt) på en bergvegg nord i kløfta. I tillegg finnes mye grynvrøng på berg og sparsomt på selje. Mosefloraen er relativt artsrik til Lifjellområdet å være med den fredete storskortemose som høydepunktet. Denne arten har svært få funn i Telemark og er i tillegg så vidt man vet endemisk for Norden og vestligste Russland. I tillegg finnes basekrevende arter som putevråmose, rødmesigmose, krusknausing, reipknausing, storhoggtann, krinsflatmose, glansperlemose, skjørblæremose og matteblæremose på rike bergvegger. På overrislete berg vokser mengder med kildemoser, bekkerundmose, berghinnemose og sprikesleivmose.

Bruk tilstand og påvirkning: Selve juvet er ikke påvirket av nyere inngrep verken av hogst eller av annen teknisk art. Det er imidlertid en del søppel nede i juvet, trolig for det meste ting som har blåst ned dit. I tillegg ligger ei hytte helt inntil kløftas nordre del.

Fremmede arter: Ingen registreret

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Lokaliteten omfatter en liten, men svært markert bekkeløft. Denne typen lokaliteter er vanskelig å verdsette etter gjeldende metodikk da de avviker fra det som er normalen for denne typen. Det er imidlertid påvist en sårbar art og ellers er det dokumentert forekomst av flere basekrevende arter. Lokaliteten har i tillegg høy luftfuktighet og representerer en type miljø som er lokalt svært uvanlig. Lokaliteten vurderes derfor som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokalitetens verdier bevares og utvikles best under fri utvikling. Lokaliteten er såpass dyp at behovet for buffersoner ikke er like stor som mange andre steder. Det er imidlertid viktig å bevare det omliggende miljøet slik at det stabile miljøet også på øvre deler av bergveggene også bevares.

.....

1588 Lågmanslægeret

Gammel barskog – Gammel granskog Verdi: B

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 29.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Området er tidligere kartlagt i 1997.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter eldre granskog langs en bratt sørvestvendt bergvegg sør på Dufre-fjell på grensen mellom Bø og Sauherad kommuner. Lokaliteten strekker seg inn i begge kommunene, med størst andel i Sauherad. Berggrunnen er kvartsitt og kvartsskifer.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten domineres av gammel glissen, flersjiktet og småvokst fjellskog av gran med stort bjørkeinnslag. På tørre rabber også en del furu. Skogen er fleraldret med innslag av tydelig gamle grantrær. Gadd, høystubber og læger finnes spredt, mest ferske-middlere stadier. Lengst øst i hellende terreng blir skogen mer produktiv, ensaldret og tettere. Her er konsentrasjonen av død ved størst. Blåbærgranskog dominerer, med overganger mot røsslyng-blokkebærskog og småbregneskog. Større partier med loddrett fattig og noe tilskygget bergvegg finnes også.

Artsmangfold: I 2015 ble duftskinn funnet på flere granlæger, samt enkelte stokker med de rødlistede rosenkjuke (NT) og rynkeskinn (NT). Tidligere er svartonekjuke (NT) og kjøttkjuke funnet. Gubbeskjegg (NT) er vanlig i trekronene og randkvistlav ble sett på fattige bergvegger. Hakkemerker etter tretåspett ble sett flere steder.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen nyere inngrep observert, tidligere plukk/gjennomhugget.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Gammel høyereliggende granskog i naturskogsfase. Middels kontinuitet og middels utviklet artsamangfold. Vurdert som viktig B.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta verdiene.

.....

1587 Svivarhaugen

Gammel barskog – Gammel granskog Verdi: C

Innledning: Lokaliteten er undersøkt av Sigve Reiso (BioFokus) 27.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av eldre naturtyper på oppdrag fra Fylkesmannen. Lokaliteten er tidligere kartlagt i 2005 på bakgrunn av MIS-figurer.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter eldre granskog på østsiden av en kolle sør for Roheim, nord i Bø kommune. Berggrunnen er kvartsitt og kvartsskifer.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av gammel nokså ensaldret og tett granskog dominerer arealet. Skogen er i begynnende sammenbrudd med mye gadd og fersk-middels nedbrutt liggende død ved. Sammenbrudd danner stedvis åpne glenner med foryngelse. Vegetasjonen er blåbærskog med overganger mot småbregneskog.

Artsmangfold: Det ble ikke funnet interessante vedboende arter på død ved, trolig mangler området kontinuitet for slike. Godt utviklingspotensial.

Bruk tilstand og påvirkning: Ingen nyere inngrep observert.

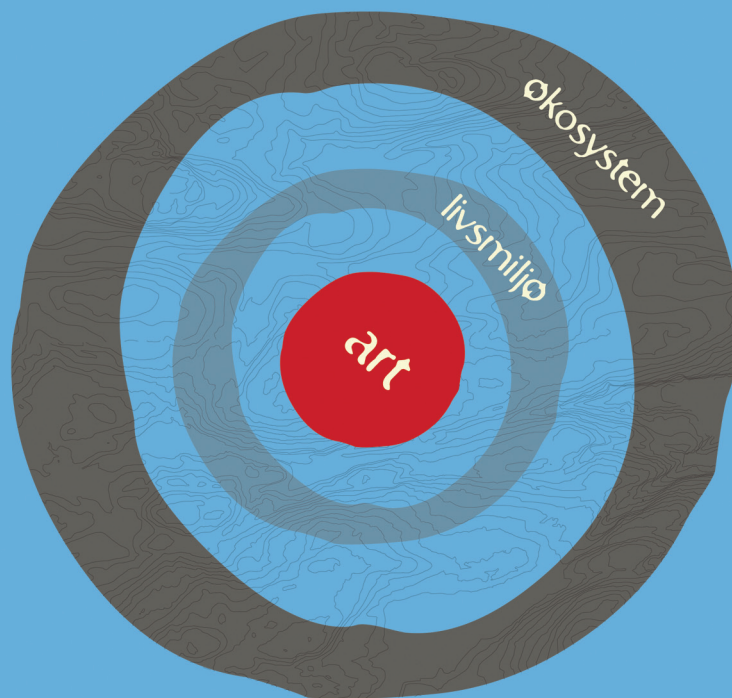
Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Eldre granskog med mye fersk død ved. Mangler kontinuitet og krevende arter. Vurdert til lokal verdi C.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta verdiene.

.....

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetning av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
<http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm>

Gaustadalléen 21
0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8209-494-8

BioFokus-rapport 2016-4